

Biblioteca Regi Hiner Deviaz

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE. UNIȚI-VĂ!

Științea

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7346

Simbătă 20 mai 1967

8 PAGINI — 30 BANI

SE PUNE ÎN VALOARE CAPACITATEA MAXIMĂ A FIECĂREI SUPRAFEȚE INDUSTRIALE, A FIECĂREI MAȘINI?

Ing. Nicodim ROȘCA
secretar al Comitetului regional Hunedoara al P.C.R.

Determinarea științifică a posibilităților integrale

Acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii presupune, ca punct de plecare, determinarea științifică a capacităților de producție, stabilirea cu exactitate a tuturor factorilor care permit obținerea unei productivități cât mai ridicate și a unei rentabilități maxime. O asemenea bază de plecare nu e întâmplătoare. În economia regiunii sînt preponderente ramurile extractive, metalurgică și constructoare de mașini, care se caracterizează prin fonduri fixe mari pe unitatea de produs, ceea ce a canalizat atenția principală tocmai spre aceste capacități de producție. Analizele efectuate, în acest sens, au scos în evidență că dispunem de mari rezerve nefolosite, că eficiența economică nu se ridică încă la nivelul posibilităților. În plus, trebuie să precizăm că în aceste capacități de producție sînt înmagazinate uriașe fonduri bănești și, deci, banii cheltuiți de stat pentru dotarea întreprinderilor din regiune trebuie folosiți cu maximum de randament economic. Putem spune că, pînă în prezent, am reușit să studiem în amănunțime situația fiecărei agregat importante.

De pildă, există în regiunea noastră un număr încă mare de agregate și utilaje care, deși sînt puse în funcțiune de cîțiva ani, nu au atins capacitatea de producție proiectată — ca preparatoarele de la Coroești și Teluc, mina Dîlja, laminorul de profile mijlocii și benzii, cariera de calcar Crăciunești, linia metalurgică de la Zlatna și altele. S-au identificat, de asemenea, numeroase utilaje, ai căror indici de utilizare nu depășesc 30 la sută din capacitatea nominală — mașini de tăiat, încălțat și de transport din unitățile miniere, mașini-unelte speciale din întreprinderile constructoare de mașini. Sînt și cazuri cînd unele utilaje și mașini, timp îndelung nu au produs nimic, datorită lipsei de preocupare a unor cadre de conducere din întreprinderi și ministere pentru punerea lor în funcțiune. Așa, de exemplu, la Combinatul carbonifer Valea Jiului, 7 mașini de extracție în valoare de aproape 30 milioane lei, aduse din import, sînt nefolosite de peste 4 ani; la Combinatul siderurgic Hunedoara, mașina de frezat lingouri la cald stă neutilizată de 2 ani, deși este destinată îmbunătățirii calității oțelurilor speciale; la Uzina mecanică Cugir, instalația de mecanizare a lucrărilor din turnătorie, executată cu patru ani în urmă, ocupă suprafețe importante, fără să contribuie cu nimic la creșterea producției.

Este adevărat, majoritatea agregatelor funcționează la nivelul indicatorilor proiectați și planificați. Totuși, și la acestea, față de condițiile de dotare, față de nivelul tehnic existent sînt încă mari posibilități de ridicare a indicilor de utilizare. Așa este cazul furnalelor, cuptoarelor Martin și laminatoarelor, turnătorilor din metalurgie, atelierele de prelucrare mecanică din construcția de mașini, abatoarelor din industria minieră. Iată de ce organizările de partid și conducerea tehnică din întreprinderi

au trecut la determinarea științifică a capacității fiecărei utilaj, loc de muncă și sector, preconizînd și unele măsuri de redresare a situației în acest domeniu.

Concluziile studiilor noastre

Colective specializate au luat în studiu producția maximă ce se poate obține pe aceste suprafețe și utilaje în condițiile folosirii depline a fondului de timp, pe baza

(Continuare în pag. a III-a)

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

A VICEPRIM-MINISTRULUI ȘI MINISTRU DE STAT AL COMERȚULUI ȘI INDUSTRIEI DIN AUSTRALIA

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit vineri dimineața pe dl. John McEwen, viceprim-ministru și ministru de stat al comerțului și industriei din Australia, care se află într-o vizită în țara noastră.

La primire a luat parte Gheorghe Cloară, ministrul comerțului exterior.

Au participat, de asemenea, A. P. Fleming, ministru pentru probleme comerciale din cadrul ambasadei

australiene la Londra, și R. Schneemann, consilier economic al ambasadei australiene la Viena.

Cu acest prilej a avut loc un schimb de păreri privind principalele probleme actuale internaționale, precum și relațiile economice și politice dintre cele două țări, subliniindu-se dorința comună ca aceste relații să se dezvolte în interesul ambelor popoare, al cauzei păcii în lume.

Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă sinceră, cordială.

A MINISTRULUI AFACERILOR EXTERNE AL REPUBLICII TURCIA

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit vineri la amiază pe ministrul afacerilor externe al Republicii Turcia, İhsan Sabri Çağlayangil, care face o vizită oficială în țara noastră.

La primire a luat parte Corneliu Măneșcu, ministrul afacerilor externe, Ion Drînceanu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Ankara.

A participat, de asemenea, Kâmuran Gürün, ambasadorul Turciei la București.

În cursul întrevederii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, a avut loc un schimb de păreri referitoare la dezvoltarea multilaterală a relațiilor dintre cele două țări, în interesul ambelor popoare, al extinderii legăturilor tradiționale dintre statele balcanice, al creării unui climat favorabil cooperării europene și cauzei păcii în lume.

A AMBASADORULUI U. R. S. S.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit vineri după-amiază pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Repu-

blica Socialistă România, A. V. Basov, la cererea acestuia.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

ÎN ZIARUL DE AZI

- De ce sînt rupti de spital medicii din policlinici?
- După înmormîntarea birocratului (foileton)
- Cointeresarea materială a cooperatorilor în forme simple, echitabile
- Puncte de vedere: Optica „solistică” a școlii muzicale
- Pe urmele articolelor privind unele defecțiuni în organizarea rețelei de bibliotecă

PAGINA A VI-A

PE FRONTUL VIETNAMULUI DE SUD-1967

CE VOR MÎNCA NOILE MILIARDE DE OAMENI?

PAGINA A V-A

MARĂMUREȘUL

reportaj de Mihai NEGULESCU

Întoarcerea din Iran a președintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România Chivu Stoica, și soția, s-au înopoiat vineri la amiază în Capitală, venind din Iran, unde, la invitația Maestății Sale Imperiale, șahinșahului Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, au făcut o vizită oficială.

Președintele Consiliului de Stat a fost însoțit de Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, de consilieri și experți.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți tovarășii Ion Gheorghie Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaruș, Ilie Verdet, Maxim Berghianu, Petre Borilă, Vasile Vilcu, Ștefan Voitec, vicepreședinți ai Consiliului de Stat și ai Consiliului de Miniștri, membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători de instituții centrale, generali, ziaristi.

Au fost de față Cyrus Zoka, însărcinat cu afaceri ad-interim al Iranului la București, membrii ambasadei, precum și șefi ai unor misiuni diplomatice acreditați în țara noastră.

(Agerpres)

La sosire pe aeroportul Băneasa Foto: M. Andreescu

COMUNICAT

cu privire la vizita în Iran a președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

(13 - 19 mai 1967)

La invitația Maestății Lor Imperiale, șahinșahului Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr și împărăteasa Farah Pahlavi, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a făcut, împreună cu soția, o vizită oficială de prietenie în Iran, între 13 și 19 mai 1967.

Președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, și personalitățile care l-au însoțit au vizitat orașul Teheran, localitățile istorice Isfahan și Shiraz, obiective economice, așezăminte sociale și de cultură.

În cursul vizitei, înalților oaspeți le-a fost rezervată prețiozitatea din partea Maestății Lor Imperiale, a oficialităților și a locuitorilor regiunilor vizitate o primire cordială, călduroasă, expresie a sentimentelor de prietenie și stimă care s-au stabilit între poporul iranian și poporul român.

Cu ocazia vizitei, între președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și Maestatea Sa Imperială, șahinșahul Iranului, au avut loc convorbiri la care au mai participat:

— din partea română: Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, și Pavel Silard, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România la Teheran;

— din partea iraniană: primul ministru Amir Abbas Hoveida, ministrul afacerilor externe, Ardehîr Zahedi, și ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Iranului la București, Soltan Hossein Vakili Sanandaji.

În timpul convorbirilor, care s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă, președintele Consiliului de Stat și șahinșahul Aryamehr și-au împărtășit preocupările în construcția economică și socială a țărilor lor, au examinat dezvoltarea din ultimul timp a relațiilor româno-iraniene și au făcut un schimb de păreri asupra unor probleme ale situației internaționale care interesează cele două țări.

Șahinșahul Aryamehr a dat o înaltă apreciere realizărilor obținute de Republica Socialistă România în dezvoltarea continuă a economiei naționale, a învățămîntului, artei și culturii.

Președintele Consiliului de Stat a dat o înaltă apreciere realizărilor obținute de Iran în domeniul învățămîntului, culturii și în dezvoltarea unei economii independente pe baza exploatării resurselor naturale ale țării.

Examinînd stadiul actual al relațiilor bilaterale, cele două părți și-au exprimat deplina satisfacție pentru dezvoltarea lor favorabilă în spiritul prieteniei româno-iraniene, în avantajul ambelor popoare.

Acordurile încheiate între Republica Socialistă România și Iran se realizează rodnic. Au fost recent semnate noi acorduri privind creșterea volumului și diversificarea schimburilor economice, iar în scurt timp va avea loc încheierea unui acord comercial.

În vederea unei mai bune coordonări a cooperării economice și tehnico-științifice, a fost creată în anul 1966 și sî-a început activitatea Comisia mixtă guvernamentală de cooperare economică.

(Continuare în pag. a VIII-a)

Artistul intelectual

de Lucian PINTILIE

mortală a operelor și o limbă dulce, mîlțoasă. Există încă o permanentă nostalgie — cu reînviări subite — pentru condiția romantică a actorului. Condi-

opinii

ția „Kean”, condiția „vedetă”, condiția „monstru sacru” — este o condiție dusese pe care teatrul modern o refuză cu o neclintită răceală.

Acel actor care apare cu farmecul lui pentru a distrage, care arde și sterilizează pămîntul în jurul său pentru a străluci, care distruge semnificațiile, le supune,

le topește în alambicul farmecului său, care în esență presupune toată egoismul său camibalic pentru ca dansul său de salimbanc să fascineze — acel actor se

fără semnificație. Mari actori devorîndu-se între ei; regizori obscuri — nu în sens monden ci în sens valoric — cu un gust de elf deluș de precis al alegerii actorilor și mobililor, prezidau acest masacu din care nu scăpăra nici o idee, nici o semnificație. Astfel, teatrul devenea pură distracție, ca o relaxare de după amiază pe un teren de carling; legătura public-spectacol, o legătură amabilă și indiferentă; iar teatrul rămînd în afara zonei de conștiință perfect înlocuibil cu un meci de catch.

Am văzut, mărturisesc, mari actori în strălucite, și în special la Paris (care e sediul marilor virtuozii desueți) și unde cel mai modern spectacol de „conceptie” era semnat de italianul Zeffirelli și unde Planchon vine cînd și cînd pentru că orașul experiențelor sale este Lyon (iar nu Paris), am văzut deci nemuritor asemenea demonstrații

(Continuare în pag. a IV-a)

Atribute obligatorii ale traseelor turistice

- Cum arată drumurile aflate în grija sfaturilor populare
- Ce vede turistul pe șosea și în vecinătatea ei
- Retușări care reclamă urgență

Traseele, căile de acces constituie o latură esențială a rețelei turistice. Pe lângă mijlocul de circulație — fără de care vizitarea locurilor și obiectivelor cuprinse în rețea este de neconceput — traseele turistice dețin o funcție complexă, reunind laturi variate, cum ar fi informația, reprezentarea, recepția sau propaganda. De altfel, o separare strictă a căilor de acces nici nu se poate opera datorită funcției lor estetice, legate de desfășurarea unor remarcabile peisaje naturale sau arhitectural-urbanistice, culturale sau economice, traseele dobîndesc, de cele mai multe ori, un potențial turistic propriu, care le face interesante nu numai prin obiectivele care se asamblează în cadrul unei rețele, dar și prin ele însele. Iată de ce considerăm

că amenajarea, întretinerea și buna funcționare a traseelor turistice, menținerea vecinătății lor la un nivel civilizat din punct de vedere al aspectului, al ordinii și curățeniei sînt de cea mai mare însemnătate. Efortul hotărîtor în direcția ridicării traseelor turistice la nivelul cerințelor contemporane îl reprezintă însăși construirea și modernizarea drumurilor. Din lungimea totală de 11.517 km a șoseilor naționale, traseele modernizate însumează astăzi 7.202 km, iar alți 416 km sînt prevăzuți cu îmbrăcămînt asfaltic ușor. Dacă adăugăm cei aproape 1.500 km de drumuri regionale modernizate, ne găsim în jurul unei cifre globale de 9.000 km pe asfalt.

Paralel cu eforturile pe linia modernizării drumurilor, pentru extinderea suprafețelor asfaltate, se întreprind acțiuni privind îmbunătățirea complexității de condiții vizuale circulației autostrăduț. Bornele de beton de pe șoselele naționale vor fi înlocuite cu corpuri din mase plastice. Semnalizarea reflex-torizantă se va extinde pe 6.000 km de drumuri. Numai în trimestrul II al acestui an urmează să se execute pe șosele 100 de refugii, cu locuri pentru parcare. Se face eforturi și în direcția informării turistilor pe traseu: la intrarea în localități a început plantarea de nouri în limbile de circulație europeană cu indicația că există spații de cazare în locuințe particulare. Se tipărește o hartă turistică a țării, ce va fi pusă la dispoziția turistilor străini încă de la punctele de frontieră.

La acestea se adaugă campania pentru întințirea traseelor turistice, declanșată în această primăvară în toate orșele și satele noastre. Amenajarea de trotuare pentru corpuri din mase plastice. Semnalizarea reflex-torizantă se va extinde pe 6.000 km de drumuri. Numai în trimestrul II al acestui an urmează să se execute pe șosele 100 de refugii, cu locuri pentru parcare. Se face eforturi și în direcția informării turistilor pe traseu: la intrarea în localități a început plantarea de nouri în limbile de circulație europeană cu indicația că există spații de cazare în locuințe particulare. Se tipărește o hartă turistică a țării, ce va fi pusă la dispoziția turistilor străini încă de la punctele de frontieră.

Arh. Gh. SĂSĂRMAN

(Continuare în pag. a II-a)

pagina economică

tribuna experienței înaintate

Creșterea producției vegetale și animale, sporirea veniturilor bănești și a valorii zilei-muncă în cooperativă agricolă sînt determinate atît de folosirea judicioasă a bazei tehnico-materiale existente, a îngrășămintelor și semînelor din soiuri valoroase, cit și de aplicarea unor măsuri care să asigure cointeresarea materială a cooperatorilor. Unimile cooperatiste din regiunea Cluj au desfășurat o muncă susținută pentru extinderea rețurii suplimentare în toate cooperativele agricole, la majoritatea culturilor și a speciilor de animale. În acest scop, comisiile de conducere au fost îndrumate să prevadă în plan producții corespunzătoare condițiilor și posibilităților existente, repartizîndu-le diferențiat pe brigăzi, echipe și grupe de cooperatori.

Extinderea în acest an a rețurii suplimentare se doarește rezultatelor bune

obținute anul trecut în aplicarea acestor forme de cointeresare a cooperatorilor. În 1966, retribuția suplimentară la cultura porumbului boabe s-a aplicat în 243 de cooperative, dintre cele 283 existente, la cartofi — 198, la sfeclă de zahăr — 137, la lapte de vacă — 279, la creșterea în greutate, la animalelor — 123. Ca urmare a eforturilor depuse de către toți cooperatorii, producția globală agricolă, în cooperativele agricole din regiune, a fost depășită. Anul trecut s-au obținut peste prevederile planului 23.800 tone de grâu, aproape 30.000 tone de porumb boabe, 50.000 tone sfeclă de zahăr, 135.000 hl lapte de vacă etc. S-a realizat în greutate, la hectar, o producție de 1.968 kg porumb boabe, 22.694 kg sfeclă de zahăr, aproape 2.000 litri lapte pe fiecare vacă furajată. Aceasta a creat posibilitatea ca pe lingă retri-

Cointeresarea materială a cooperatorilor în forme simple, echitabile

buirea de bază, datorită depășirii producției planificate, să se repartizeze cooperativelor produse și bani drept retribuție suplimentară în valoare totală de 56.800.000 de lei.

În unele cooperative din regiune s-a manifestat tendința greșită de a se prevedea producții mai mici pentru ca depășirea și retribuția suplimentară să fie mai mari. În altele nu s-a ținut o evi-

dență corectă, fapt ce a creat unele greutăți în aplicarea retribuției suplimentare. Totuși, ca urmare a efectului pozitiv al aplicării acestor măsuri stimulative, în anul acesta majoritatea cooperativelor au cerut, în adunările generale, extinderea retribuției suplimentare în toate sectoarele. În prezent, la baza cointeresării materiale a cooperativelor stă retribuția după zile-muncă în

raport cu cantitatea și calitatea producției obținute și retribuția suplimentară în funcție de aportul pe care-l aduc cooperativii la realizarea și depășirea producției.

Ținînd seama însă că multe dintre cooperativele agricole din regiune își desfășoară activitatea în condiții naturale diferite, în mod firesc au apărut și alte forme, unele mai simple, dar eficiente de cointeresare a co-

operatorilor în creșterea producției. La cooperativele agricole din Chinteni și Satu-Lung, cu aprobarea adunărilor generale, pe lingă retribuția suplimentară, prevăzută în recomandări privind depășirea sporului planificat la tineretul taurin pus la îngrășat, s-au mai acordat cîte 30—50 lei de fiecare animal, predat la calitate I. În felul acesta a crescut simțitor numărul animalelor în-

grășate și care la recepție au fost încadrate la calitate I.

În multe cooperative există greutăți la recoltatul și transportul produselor de pe cîmp din lipsă de atalea. La cooperativa agricolă Românaș, raionul Zalău, la culturile de cartofi, sfeclă de zahăr și porumb boabe, pe lingă retribuția suplimentară din depășirea producției, s-a acordat, în plus, membrilor cooperativii care au lucrat la aceste culturi 5 la sută din producția totală pentru lucrările de recoltat și transport. Deși este o abatere de la sistemul retribuției suplimentare, s-a introdus, pentru început, această formă datorită condițiilor grele pe care le aveau cooperativele agricole respective. Aceasta a făcut să se transporte la timp și fără pierderi intrarea recoltă. În scopul obținerii de legume în cantități mari și mai ales de calitate superioară, la cooperativele agricole de producție „Unirea” și „Infrățirea” din orașul Cluj, precum și din alte părți, retribuția suplimentară se face în natură. Fiecare cooperativ este interesat să lucreze bine, să recolteze produse de calitate, pentru că o parte dintre ele vor fi ale lui și nu-i indiferent cît va obține pe ele. În felul acesta, unitățile de desfacere a legumelor primice produse proaspete, sortate și curățate.

Finetele și plantele de nutreț au o pondere mare în suprafața cooperativelor agricole, constituind baza materială necesară dezvoltării sectorului zootehnic. Aplicarea formei de retribuție în cote părți din producția finetei naturale a dat rezultate bune. Costul, adunatul, transportul și depozitul finetelor s-au făcut la timp, producția fiind depășită, iar calitatea — superioară. Unele cooperative din zona de deal, unde furajele sînt cultivate în parcele mici, fără posibilități de mecanizare, au folosit o formă de retribuție a cooperativilor în cote părți de 20—30 la sută din producția. În 1965, cooperativele agricole Cojocna, Someșeni și altele, aplicînd acest sistem, au realizat o produc-

ție de 5.000—5.800 kg la hectar. Anul trecut însă, mergînd pe aplicarea retribuției suplimentare, bani, cum prevedea recomandările, au realizat numai 1.500—2.000 kg la hectar, ceea ce a dus la faptul că producția de verde a fost mai mare de în anul precedent. Cooperativii fiind retribuți suplimentar în bani, nu au mai fost aceluși interes pentru obținerea unui fin de calitate; din această pricină, prelungit recoltatul, au venit ploile și s-au pierdut cîte tîți însemnate din producție.

Îată, deci, cîteva forme cointeresare simple care mulează creșterea producției agricole, cu condiția ca să se aplice corect, să evitate abuzurile și să păstreze cadrul general statutului și recomandărilor Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

Antip TOFAN
șef de secție la Uniunea regională Cluj a cooperativelor agricole

LA IPROFIL MOBILA IAȘI

Anul trecut, ca de altfel în toți cei 7 ani de la intrarea în funcțiune, IPROFIL „Mobila” din Iași s-a manifestat ca o unitate fruntașă a Ministerului Economiei Forestiere, cu un colectiv bine încheiat, a cărui caracteristică principală a constituit-o seriozitatea și perseverența în realizarea, lună de lună, a sarcinilor de plan. Probele de necontestat de această aprecierii ni le oferă indicatorii economico-financiar înregistrati la sfîrșitul anului trecut: producția globală a fost realizată în proporție de 105,4 la sută. S-au obținut, de asemenea, economii suplimentare la prețul de cost de 400.000 lei și beneficii peste plan de 1,9 milioane lei.

A FĂCUT UN PAS...

Evaluînd aceste succese, se pune o întrebare firească: Cum se explică nivelul scăzut de îndeplinire a sarcinilor de plan pe primul trimestru din acest an, „căderea” acestuia, care s-a menținut și în luna aprilie? Notăm realizările: producția marfă vîndută și încasată se află cu 18 procente sub prevederile planului, prețul de cost a fost depășit cu 1,8 milioane lei, iar planul la beneficiu nu a fost îndeplinit decît în proporție de 40 la sută. Ne răspunde directorul întreprinderii, ing. Petre Neaculă:

— Mă întrebăți ce anume a determinat acest „pas înapoi”. De fapt de cînd ne știm, uneori, am trecut mai greu peste primele luni. Anul acesta, însă, ne-am împotmolit. Explicația este una singură: au crescut, așa cum era și firesc, exigențele față de fabrica noastră, iar noi am mers în ritmul cu care ne obișnuisem, nemulțumim măsuri pentru realizarea noilor sarcini de plan...

Despre ce este vorba? Numai în primul trimestru IV al anului trecut, Ministerul Economiei Forestiere a suplimentat, peste noapte, planul de producție al acestei întreprinderi cu aproape 5 milioane lei. Evident, nimeni nu se poate ridica împotriva acestei majorări de sarcini, care s-a fundamentat pe posibilitățile reale ale acestei unități. Deficiența constă în faptul că suplimentarea a fost adusă la cunoștință întreprinderii cu mare întîrziere, după ce se întocmise planul de aprovizionare pentru 1967. Ca atare, o parte din stocurile de materii prime, materiale și producție neremîntată, care erau destinate trimestrului I al anului în curs, au fost folosite pentru realizarea sarcinilor suplimentare de plan.

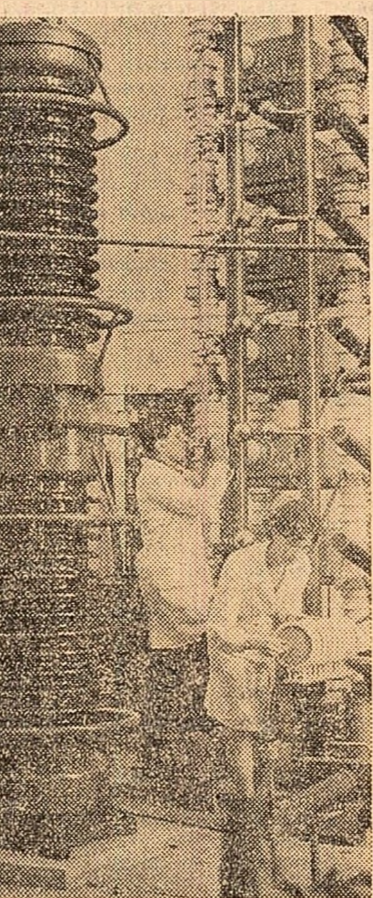
Cinste colectivului întreprinderii pentru că, pînă la urmă, a îndeplinit, după cum s-a văzut, planul pe anul trecut. Dar aceasta nu justifică practica forului tutelar de a solicita, peste noapte, o producție peste plan întreprinderilor care „merg” bine, pentru a acoperi pe ansamblu neajunsurile existente în alte unități subordonate. Nu odată a fost criticat acest procedeu al Ministerului Economiei Forestiere. Precizăm, nu despre suplimentarea sarcinilor de plan, în

A TRECUT UN AN ȘI COLECTIVUL ÎN APOI

rece sarcinile de plan s-au stabilit mai aproape de nivelul posibilităților existente în întreprindere. Pentru a repara această pierdere de timp, conducerea tehnico-administrativă a mers din greșeală în greșeală. În loc să intervină hotărît împotriva chibzîngilor, să sancționeze redivivștii specialiști în însoțirea timpului de lucru, s-a aplicat măsuri energice tehnice și organizatorice pentru o mai bună folosire a zilei de muncă, ea a apelat la ore suplimentare. În primul trimestru s-au efectuat peste 35.000 ore suplimentare. Calculele arată că folosindu-se integral cele 8 ore de muncă, se poate obține ușor un spor de producție de circa 7—8 la sută. De aceea, conducerea acestei întreprinderi și organizația de partid — aplicînd rigoros Hotărîrea C.C. al P.C.R. și Consiliului de Miniștri — au îndatorirea să curme neîntîrziat însoțirea timpului de muncă, să instaleze o înaltă disciplină în toate sectoarele de producție.

Intervenții energice sînt necesare și în scopul înlăturării rebuturilor. Cu atît mai mult cu cît volumul rebuturilor a crescut în primul trimestru față de cel înregistrat în trimestrul IV al anului trecut, deși producția a fost mai mică. Astfel, în cursul trimestrului I s-au înregistrat rebuturi în valoare de 600.000 lei, ceea ce a influențat negativ atît planul de producție cît și nivelul prețului de cost.

Afirmatia directorului întreprinderii ieșene, cum că în primul trimestru „au fost prinși descoperiți” etc., etc., nu are un corespunzător practic. Nu acum „au fost prinși descoperiți”, ci de mai multă vreme. Așa cum am arătat, rezultatele bune obținute de întreprindere în anul precedent — dar la nivelul mediocru al posibilităților — au creat o atmosferă de automulțumire, în care a înlocuit spiritul de inițiativă. S-a dovedit nepărsare în fața unor sesizări ale organelor bancare privind unele deficiențe în activitatea economico-financiară. Așa, de pildă, la Direcția orășenească Iași

În laboratorul de tehnica tensiunilor înalte de la Institutul de cercetări și proiectări electrotehnice din Capitală

CONSĂTĂUIRE ÎN PROBLEMA ROLULUI MAISTRULUI ÎN PRODUCȚIE

CRAIOVA (correspondentul „Scintei”) — Din inițiativa secției economice a Comitetului regional de partid Oltenia, la Craiova a avut loc zilele acestea o consătuire de lucru privind preocuparea organelor și organizațiilor de partid și a conducătorilor tehnico-administrativi pentru creșterea și întărirea rolului maestrului în producție. Au luat parte membrii cadre de conducere din întreprinderi, secretari ai comitetelor raionale și orășenești de partid.

Dezbaterile, cit și referatul prezentat de tovarășul Ștefan Duță, șeful secției economice a comitetului regional de partid, au reliefat posibilitățile existente în întreprinderile regiunii de a sporii contribuția și răspunderea maestrului în organizarea și conducerea producției și a muncii. O atenție deosebită a fost acordată îndatoririlor maestrului la fiecare loc de muncă, cît și pentru creșterea celor mai bune condiții în așa fel ca aceștia să-și poată exercita atribuțiile ce le revin în producție. De asemenea, s-a prevăzut ca periodic să se organizeze schimburi de experiență pe ramuri între maestrul din regiune, pentru a generaliza rezultatele obținute de ei în organizarea producției și a muncii, utilizarea rațională a utilajelor, gospodărirea locurilor de muncă, a materialelor, acordarea asistenței tehnice, asimilarea de produse noi, ridicarea calității producției etc.

(Urmare din pag. 1)

aplicării tehnologiilor înaintate, în cele mai bune condiții organizatorice, fără a lua în calcul, deocamdată, „locurile înguste” din producție sau intreruperile accidentale. La creșterea capacităților de producție a secțiilor și sectoarelor s-a luat în considerare, în primul rînd, capacitatea agregatului de bază, conducător, ca, de exemplu, a furnalului propriu-zis sau a cupurtului Martin în industria siderurgică, a unui abataj în industria extractivă și a mașinilor-unelte în întreprinderile constructoare de mașini. La acestea s-a determinat capacitatea maximă, pe baza unor formule matematice bine verificate, care țin cont de tehnologia aplicată, de caracteristicile agregatului, de condițiile de calitate și sortimentale. Aceste calcule au servit la compararea gradului de utilizare cu agregate asemănătoare din alte întreprinderi din țară și străinătate.

Nu s-a neglijat nici influența deosebită asupra utilizării capacității agregatelor de bază pe care o au instalațiile anexe de deservire. Mai ales, în ultima perioadă am acordat mai multă atenție corelării juste a capacității agregatelor conducătoare cu cele auxiliare. Astfel, s-au rezolvat o serie de probleme, cum sînt transportul și manipularea materialelor de masă, mecanizarea operațiilor de încălzire, simplificarea și raționalizarea unor operații de pregătire a materiilor prime și de evacuare a deșeurilor. Pe parcursul aștinii s-au constatat însă și situații cînd capacitățile agregatelor de deservire constituie o frînă în atingerea indicilor de utilizare proiectați ai agregatelor de bază. Cîteva exemple: la oțelăria Martin, instalațiile de sarjabilizare, pregătire și turnare nu satisfac în întregime capacitatea de producție a cuptoarelor. În sectorul minier, utilajele și agregatele anexe au o capacitate mult mai mare decît frontul de lucru. Înșiși prin proiectare și datorită vitezelor de înaintare reduce realizate în exploatarea miniere, capacitatea instalațiilor de transport este de 3—5 ori mai mare decît producția maximă ce o pot asigura abatajele. Aceasta explică de ce indicatele de utilizare a unor locomotive de mină, puturi de extracție și a altor instalații este de numai 15—20 la sută. În scopul corelării judicioase a acestor capacități de producție și eliminării „locurilor înguste” din fluxul tehnologic, s-au luat o seamă de măsuri tehnice și organizatorice din care unele s-au și aplicat. În Valea Jiului s-a trecut la organizarea unor abataje etalon, cu viteze de avansare mai ridicate. La secția II de aglomerare de la Hunedoara, prin diverse completări, capacitatea mașinilor de aglomerare a crescut cu peste 30 la sută.

Rezerve însemnate au rezultat și din faptul că la multe utilaje, mașini și agregate nu se valorifică în întregime fondul de timp disponibil. Indicii de utilizare extensivi ai acestor agregate sînt reduși, ca urmare a nefolosirii lor în toate schimburile, a opririlor accidentale, a deficiențelor în aprovizionarea cu materii prime și materiale, a lipsurilor în exploatarea și întreținerea lor. Grav este faptul că, în multe întreprinderi, înșiși prin plan se prevede o folosire redusă a capacității utilajelor, mai ales în exploatarea miniere, întreprinderile constructoare de mașini, pe șantierul de construcții. Așa se explică măsurile luate, de creștere a timpului efectiv de funcționare a agregatelor. De pildă, la turnătoria de lingotiere din Călan, începînd din luna februarie a.c. s-a introdus regimul de lucru continuu, fapt care asigură o creștere de producție de peste 15 la sută. De asemenea, în cadrul Combinatului siderurgic Hunedoara se analizează zilnic cauzele staționării la oțelării și laminare și se iau măsuri operative pentru eliminarea lor.

Capacitatea de producție a agregatelor și utilajelor este mult diminuată și de cantitatea mare de rebuturi și deșuri ce rezultă în condițiile actuale de fabricație. La secția a II-a de aglomerare de la Hunedoara peste 30 la sută din

Se pune în valoare capacitatea maximă a fiecărei suprafețe industriale?

producție este necorespunzătoare, iar la Fabrica de produse refractare de la Alba Iulia rebutul variază între 6—10 la sută. Pentru înlăturarea acestei situații, în unele întreprinderi se iau măsuri. La uzina mecanică Cugir s-a întocmit un studiu privind cantitățile de rebuturi pe cauze, grupe de muncitori și sistemul tehnologic aplicat. Prin aplicarea măsurilor stabilite, pe baza acestui studiu, volumul de rebuturi a scăzut la jumătate, mărînd astfel cu circa 2,5 la sută capacitatea efectivă de producție. Rezultate bune s-au obținut și la laminorul de semifabricate de la Hunedoara, unde prin legarea calculatorului electronic la forfecă rotativă se asigură o tăiere a țagelilor la lungimi optime în cadrul toleranțelor admise, ceea ce — asigurîndu-se reducerea volumului de deșeuuri — permite o creștere a producției cu circa 6.000 tone pe an.

După părere noastră, capacitățile de producție nu sînt utilizate în întregime, chiar în condițiile existente, celorlalte utilaje suprafețe de producție. De aceea trebuie permanent revizuită și actualizată producția și mărimea limită prescrisă de proiectant, nu au meninție, fi înfirmate practic. Pută multe exemple în care producția, după

Capacitatea de producție nu este o dată fixă, ci o mărime dinamică

Utilizarea cu înalt randament a capacității agregatelor, instalațiilor și utilajelor depinde în mare măsură de modul de organizare a producției. În acest sens, la Uzina mecanică Cugir și Combinatul siderurgic Hunedoara s-a studiat și aplicat optimizarea programării producției, ținîndu-se seama de capacitatea de producție a fiecărui agregat și mașină-uneltă, în parte, de gruparea pe familii de sortimente și piese și de contractele economice. Prin această optimizare

perioadă de timp, depășește pacitatea proiectată ca urmare progresului tehnic, a perfecționării proceselor tehnologice, a creșterii calificării cadrelor și a experienței. Cel mai elocvent exemplu este sens ni-l oferă laminorul bluming, care în anul 1959 a fost construit cu o capacitate de 1,1 milioane și care în acest an a nează aproape 2 milioane tone de turnătoria de lingotiere de la Călan proiectată la o capacitate de milioane anual și care după 4 de la punerea în funcțiune produce cu 10 milioane tone mai mult decît era proiectat. Elocvent e și exemplul cuptoarelor Martin la Hunedoara. Indicii lor de utilizare au crescut în ultimii ani peste 40 la sută. Față de dezvoltarea tehnicii mondiale, de rezultate obținute în întreprinderile derurgice similare din alte țări de condițiile nou create la Hunedoara, aceștia nu mai prezintă limită. Prin introducerea tehnologiei de elaborare a oțelului cu o gen și alte îmbunătățiri de deservire a cuptoarelor, în alte țări se obțin în mod curent indicii de utilizare de ordinul a 12—14 tone pe sac chiar mai mari, față de 8,8 tone la cuptoarele de 400 tone șarjă, la Hunedoara.

Stadiul la care am ajuns în prezent, studiile și măsuririle întreprinse pe linia folosirii mai pline a capacităților de producție creează premise pentru a atîr într-un timp scurt nivelul posibilităților reale de care dispune economia regiunii noastre. Pentru aceasta se impune să se depășească cu mai multă fermitate etapa sudiilor, a bunelor intenții și a cuceririi și să se acționeze practic, în fiecare întreprindere, ca aceasta este concluzia comitetului regional de partid și în acest sens îndreptăm toate forțele.

Viorel SALAGEAN

puncte de vedere

OPTICA „SOLISTICĂ” A ȘCOLII MUZICALE

prof. Gina SOLOMON

Ca urmare a rapidului ogres social și cultural țării noastre de la elirare încoace, învățatul de toate gradele și oțlurile a luat și el o mlaucunoscută dezvoltare...

acum clasele V-XII. Pentru învățămîntul muzical, universităților le corespunde conservatoarele. Se pune dar întrebarea, dacă acestea din urmă cu putut face față și el o primă suficient sprijin spre a îndeplini și această rol de le revine de a pregăti ca de pentru învățămîntul instrumental în școlile și liceele de muzică.

Ar fi greu de afirmat aceasta deoarece școlile instrumentale ale conservatoarelor, corespunzător și numărului foarte mic al locurilor planificate, au pus pînă acum accentul numai pe pregătirea de solști. Pormind de la acesă optică și organiza-

nea, mulți corepeltori pentru școlile și liceele de muzică și coregrafice (inclusiv cele din conservatoare, care pînă în prezent au absorbit în acest scop pe cei mai mulți din proprii lor absolvenți), pentru teatrele de operă și muzicale, pentru formațiile de dans și ciale. Toți aceștia — care nu pot fi clasificați de la început — ar trebui să primească instrucția și învățămîntul superior pianistic deplin, rîmînd ca, după aptitudinile și predispozițiile lor, natural diferite, ei să-și găsească apoi locul potrivit în viața muzicală a țării. Unii dintre ei ca solști, iar alții, tot alți de necesari și de prețuți, în celelalte multe activități pianistice sus-menționate. Cile exemplificate aici pentru cazul pianului sînt valabile, ca deosebirile corespunzătoare specificului respectiv, și pentru învățămîntul celorlalte instrumente muzicale.

Concluzia ce se impune este de a organiza școlile instrumentale ale conservatoarelor să fie mai larg deschise decît pînă acum, cînd s-a urmărit a se forma numai „solști”. Desigur cî nu pentru a se lăsa drum liber medicilor, dar pentru ca un număr mai mare de absolvenți ai liceelor de muzică — al celor, în paranteză zis, au costat foarte mult statul pentru ca ei să fie apoi lăsați la mijloc drumului — să-și poată continua și finaliza pregătirea în conservatoare. După un învățămînt instrumental de 12 ani în liceele de muzică se poate admite că majoritatea absolvenților respectivi, care au trecut și ei de an prin tot felul de probe și examene, posedă o deosebită serioasă pregătire prealabilă pe care conservatoarele sînt pozate să o folosească mai departe.

Flind mai mare numărul studenților anual admiși, în consecință și acela al absolvenților școlilor instrumentale, în prezent prea ferecate, viața — și nu diplomele — va alege apoi dintre ei, prin metode fizice și sclurii cultivative, pe solști autentici în numărul necesar țării. Totodată vom avea mai mulți decît pînă acum și pentru celelalte sectoare instrumentale de nivel superior, așa cum sînt grabnic și în mare număr ceruți ca profesori în școlile și liceele de muzică, în orchestre și formații de cameră, ca acompaniatori și corepeltori.

Artistul intelectual

(Urmare din pag. 1)

Mărturisesc că deseori și în teatrul nostru am văzut spectacole asemănătoare. Este oare teatrul o arenă unde farmecul unui actor — dezvăluit și exaltat — trebuie să-l devore pe al celui-lalt? Sînt spectacole de deslîmțiri excelente inițiale, unde scena devine un cîmp general de masacră pentru ca la final isotiv, deslîmțind însingurat de victorie un actor să surdă publicului cu fumul adversarului. Într-o ocazie, în loc să semneze act pact sau de care vorbeam la început, ei semnează un pact cu publicul a căru condiție inițială de contract este readitarea lor stereotipă — readitarea sîm zicem a defectelor lor ilariante pentru a da un singur și trist exemplu. Nu pledez nici o singură secundă împotriva farmecului și personalității actoricești puse în slujba unor semnificații. Nu pot uita niciodată pe marele Morelli, pe Busch, pe Bibi Anderson și pe Scofield, pe care după ce am văzut în Lear, Lam admirabil absolut de nerecunoscut la Londra în Hlesloc, sau asemănător pe David Warren în Hamlet într-o seară și în calalăt în Șeful Poștei din Revizorul. Un același mod de a concepe umorul, deci un act de conștiință și nu un simplu răsăit actoricesc, lega perfect cele două interpretări ale lui Warren, altmînter radical deosebite. Un farmec extraordinar avea și Bibi Anderson, dar exista la ea un control aproape electronic al farmecului.

Un actor manierist este un actor sacrificial definitiv pe altarul jalnic al farmecului său. Personal cred cî dacă teatrul contemporan traversează o criză a raportului actoricesc și aplicare a rolului public-spectator (care a devenit destul de accentuat un raport amabil în locul unuia de tranșă lucidă de emoție extremă, violentă), aceasta e determinată de două argumente — unul de ordin dramaturgic, pe care nu-l voi discuta acum, și

unul de ordin semnificației prezentei actorului în actul spectacolului. Acestea — inițiere istoric — concepții romantice despre teatrul trebuie să se opună o concepție de echipă. Autoritatea rezistorului la noi s-a transformat însă unori într-o tiranie opacă. Cu extremă ușurință unii actori au renunțat la libertăți tradiționale pentru ca sub scutul acestei credințe să renunțe încă o dată la cele mai elementare responsabilități. „Dacă veți libertatea mea, ia-o, sîm plînește-o sănătos, însă acum reinvaț-mă meserul pe două picioare” sună deseori subtextul acestei oclerie. Cu cîtă frenetic și înversunată grabă se cedează unori dreptul la personalitate pentru a obține dreptul de a nu răspunde pentru nimic. Fenomenul de paraliză a voinței artistice actoricești devine total; actul de creație al rezistorului, care trebuie să fie act de concepție, de direcții prile de actoricești devine un act mîrdar, devine un act mîrdar de „pedagogie”. Actorul ajunge să-și scrie orice răspundere, nu va ridica o sprînceană fără o sugestie binevoitoare, va respira numai cînd i se va face semn, pentru ca respirația lui să se integreze — chipurile — orchestrației generale. El ajunge astfel, bîrbat în toată firea, să i se dea cu linguriță grig cu lapte — aceasta fiind unulilor avantaj al „firmității” acceptate cu afia grabă. Actorii străluciri practice acelu obicei mîcar din cînd în cînd.

Alți actori carnivori cî și actorul manechin, (vorbesc aici de limitele extreme, la mijloc existînd mii de nuanțe împerecheate) se sustrag scopului suprem al artei actoricești: de a deveni conștiință. Sînt convinși — deși cunosc doar teoretic — experiențele polonezului Groulovski cî cîștrul conștoporan se poate regenera și poate dăscăperi-într-o imaginea sursă de vitalitate în artele ajutoare, auxiliare, cî în actor. Teatrul trebuie să înceteze — după părerea mea — să fie un ghiveci de arte auxiliare. Singurul miracol autentic poate să fie actorul; tehnica actorului trebuie să înceteze să fie pur și simplu tehnică, cî modul concret de acționare a conștiinței lasă asupra altor conștiințe. Corpul actorului conține magii și energiile nebănuite. Tehnica actorului trebuie să stîpînească deplin aceste posibilități latente de șoc, de transmisiile electrice — tehnica înseamnă gimnastică gîndită, exerciții de respirație gîndite, imposabile gîndite. Toate acestea mijloace trebuie să aibă un scop comun: exploatarea unor energii nebănuite; astfel tehnica devine un mijloc de acționare a conștiinței la tehnici sale, execută — într-un acord egal de conștiință, cu o claritate totală a scopului final — partitura incredințată de rezistor.

Această demonstrație fantastică am văzut-o la Strehler la Milano și la actorii săi — din nederic această demonstrație înceta cînd nu mai era vorba de regia sa. Solidaritatea de conștiință presupune nu numai o solidaritate în cadrul unei singure demonstrații care e o piesă, cî în cadrul unei concepții absolute comune despre teatrul, despre funcția lui socială, morală, intelectuală, derivînd din determinări istorice de o mare precizie. Peter Brook a străbătut cîrcuri purificatoare de experiențe pentru a ajunge la concluzia teatrului document — concluzie poate comentabilă dar o concluzie care este rațională și rațională act de conștiință colectivă. „Regel Lear” era o treapă, spectacolul monșii de texte despre Vietnam — o alta mai sintetică și mai definitorie ca atitudine conștiință. Iar toți actorii săi — dirijați de această conștiință nucleu — acționează în numele unei demonstrații comune. Într-o asemenea condiție spirituală de lucru actorii carnivori sau actorul manechin e de un anacronism total; i o repetiție adună în jurul mesei sau pe scenă un cerc de intelectuali-artiști care exprimă puncte de vedere comune cu implicații de atitudine, iar tehnica încetează de a fi un spectacol în sine și devine instrument rațional, așa cum e culoarea act de conștiință, de libertate, de alegere deci — să zicem, la Bonnard. Personal voi încerca, din multe intransigențe mîrșurite aici, cleva măcar să înțeleg în spectacolul pe care-l pregătesc și pe care-l doresc cî de cît o astfel de solidaritate de conștiință: e vorba de „Livada cu vișini”.

teatre

- Teatrul de Operă și Balet: ORA SPANIOLE; GIANNI SCHICCHI — 19.30. Teatrul de stat de operă: CLOPOTELE DIN CORNEVILDE — 19.30. Teatrul Național „I. L. Caragiale”: (sala Comedia) „LA GONU” (spectacol prezentat de „Deutsches Theater Berlin” — R.D.G.) — 19.30. (sala Studio): DOMNII GLEMBAY — 19.30. (la Sala Păitulești): CASTILIANA — 19.30. Teatrul de Comedie: UN HAMLET DE PROVINCE — 20. Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1): UN TRAMVAI NUMIT DOINĂ — 19.30. (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A): NU SîNT TURNU EIFFEL — 20. Teatrul „G. I. Nottara” (sala Mășteru): DINCULO DE ZARE — 19.30. (sala Studio): MESTERUL MANOLE — 20. Teatrul Muncitoresc C.F.R. (în sala „Teatrului extrinsic de stat): CIN-CIN — 19.30. Teatrul „Barbu Delavrancea”: SCOLA NEVELTOR — 20. Teatrul Mic: INCIDENT LA VICHY — 19.30. Studioul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale”: ROMULUS CEL MARE — 20. Teatrul „Tîndărică” (sala din Calea Victoriei): TIGRISORUL PETRE — 17. Teatrul satiric-muzical „C. Tîrnăse” (sala Savoy): PARADA REVISTEI — 19.30. (sala Victoria): COLIBRI MUSIC-HALL — 19.30. (Palinoarul artificial 23 August): VARIETĂTI — 20. Cercul de stat: VARIATIUNI DE CIRC — 19.30.

cinema

- SPARTACUS — film pentru ecran panoramic: P.A.T.R.I.A. — 9; 12.45; 16.30; 20.15. FRENCH CAN-CAN: REPUBLICA — 8.30; 10.30; 12.30; 14.30; 16.45; 19; 21.15. FESTIVAL — 8.30; 11; 13.30; 15; 18.30; 21; la grădina — 20. ANGELICA ȘI REGELE — cinematoscop: LUCEAFARUL — 8.45; 11; 13.30; 16; 18.30; 21. BUCUREȘTI — 8.45; 11; 13.30; 16; 18.30; 21 (la ambele completarea Mama lui Adrian), STADIONUL DINAMO (completare în taințele muzeeului) — 20. GRĂDINA DOINA — 20.30. ARENILE LIBERTĂȚII — 20. OMUL FĂRĂ PASAPORT — cinematoscop: BUCURGI (completare în taințele muzeeului) — 9.30; 12; 16; 18.15; 20.30; la grădina — 20. MODERN (completare Petrol) — 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21. REÎNTOARCEREA PE PĂMÎNT: CENTRAL (completare Tineret) — 45-a aniversare a U.T.C.) — 9; 11.45; 14.45; 17.45; 20.45. A DISPĂRUT UN FRAGONARD: CAPITOL (completare Tensiune înaltă la Bechet) — 9; 11.45; 14.45; 17.45; 20.45. MELODIA (completare Legenda clootriței) — 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21. FLAMURĂ (completare Tineret) — 45-a aniversare a U.T.C.) — 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30. PILOT DE ÎNCERCARE: CINEMATECA — 10; 12; 14; 16.30; 18.30; 21.

- DILIGENȚĂ: UNION (completare Orizont științific nr. 3/1967) — 15.30; 18; 20.30. PROGRAM PENTRU COPII: DOINA — 9; 10. INVIEREA (ambele seri): DOINA — 11.30; 16; 19.30. UN FILM CU O FĂRĂ FERMECĂTOARE: LUMINĂ — 9.15; 11.30; 13.45; 16; 18.15; 20.45. DACIA (completare Adam și Eva) — 8.30 — 16.45 în continuare; 19; 21. PARISUL VESEL — PE DRUMUL THALIEI: TIMPURI NOI — 9 — 21 în continuare. RELAXEAȚĂ-TE, DRAGA! — VICTORIA (completare Orizont științific nr. 3/1967) — 9; 11.15; 13.30; 16; ARTA (completare în taințele muzeeului) — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18.15; 20.45; la grădina — 19.45. SARMANII FLĂCĂI — cinematoscop: VICTORIA (completare Orizont științific nr. 3/1967) — 18.30; 20.45. JANDARMUL LA NEW YORK — cinematoscop: AURORA (completare Orizont științific nr. 3/1967) — 9.30; 12.15; 15; 17.45; 20.30; la grădina — 20. FLOREASCA (completare 1 Mai 1967) — 9; 11.30; 13.30; 16; 18.30; 20.45. INDRĂGOSTIȚII DIN MARONA: TOMIS (completare Mama lui Adrian) — 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30. COPII LU DIN QUJOTTE: GIULEȘTI (completare Fabrica de împachetat fum) — 15.30; 18; 20.30. OMUL CARE L-A UCIS PE LIBERTY VALANCE: ÎNFRĂȚIRĂ ÎNTRE POPOARE — 10; 15.30; 18; 20.30. FAȚEA — 11; 15.30; 18; 20.30; COSMOS — 10.30; 15.30; 18; 20.30. SUCCES, CHARLIE! — cinematoscop: EXCELSIOR — 9.30; 11.45; 14; 16.15; 18.30; 20.45. GLORIA — 9; 11.15; 13.45; 16; 18.15; 20.30 (la ambele completarea Mama lui Adrian), FERVOARĂ (completare 1 Mai 1967) — 9; 11.15; 13.30; 16; 20.30; 20.45. DĂCII — cinematoscop: MUNCA — 15.30; 18; 20.30. MOSIUR — 15.30; 18; la grădina — 20.15 (la ambele completarea Orizont științific nr. 3/1967). ACEI OAMENI MINUNATI ÎN MASINILE LOR ZBURĂTOARE FLĂCĂRI — 14.15; 16.30. LENIN ÎN POLONIA: FLĂCĂRI (completare Istoria unui manuscris) — 18.45; 20.45. ZORBA GRECUL: PROGRESUL — 10.30; 15.30.

În turneu pe litoral

Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” prezintă în cadrul unui turneu pe litoral două dintre piesele de succes ale actualei stagiuni bucureștene: comedia Candida de George Bernard Shaw și Sfîntul Mitică Blajinu de Aurel Baranga. Din colectiv artistic care participă la acest turneu fac parte: artistul popular Ștefan Ciubotărașu, artiștii emeriți Beate Fedranov, Marcela Rusu, Septimiu Sever, Gheorghe Aurelian, precum și Toma Caragiu, Marius Pepino, Paul Sava și alții.

Programul spectacolelor este următorul: la Constanța — Sfîntul Mitică Blajinu — sîmbăta 20, duminică 21 mai, ora 16.30; marți 23 mai, orele 16.30 și 20.30; Candida — duminică 21 mai, orele 10.30 și 20.30; luni 22 mai, ora 20.30. La Mangalia — Sfîntul Mitică Blajinu — luni 22 mai, orele 16.30 și 20.30; Candida — sîmbăta 20 mai, ora 20.30. Biletetele s-au pus în vînzare la agențiile teatrelor respective.

concerte

Orchestra simfonică a Filarmonici de stat „George Enescu”, avînd la pupitrul dirijoral pe Mihai Brediceanu, prezintă astăzi-seară, la ora 20, un concert simfonic la Atenel Republicii Socialiste România. Iși dau concursul corul de femei dirijat de Vasile Păntea și solista Sofia Cosma. În program: Trei piese pentru orchestră de Nicolae Brînduș, „Nocturne” de Debussy și Concertul pentru pian și orchestră nr. 3 în formă minor op. 30 de Rachmaninov.

Pe urmele articolelor privind UNELE DEFECTIUNI ÎN ORGANIZAREA REȚELEI DE BIBLIOTECI

O serie de materiale publicate, în ultima vreme în „Scînteia”, semnalau unele deficiențe în organizarea activității bibliotecilor: instrumentele de informare bibliografică sînt adesea incomplete; o mare cantitate de cărți valoroase așteaptă încă să fie prelucrate și puse în circulație; bibliotecile nu sînt întotdeauna distribuite rațional — ceea ce duce la o prost deservire a cititorilor. Participanții la anchetele publicate de ziar se referau la necesitatea unei restructurări pe țară în rețeaua acestor institutii organizate de C.S.C.A., sindicate, învățămînt; forurile amintite ar trebui să colaboreze pentru a întări rețelele inutile și a desființa bibliotecile ineficiente, care duc acum la pulverizarea și imobilizarea unui important fond de carte. Și în răspunsul trimis redacției de către Comisia pentru activitatea culturală a C.C. al U.G.S. se precizează că nu este justificat ca în aceeași instituție să funcționeze o bibliotecă a sindicatului și una a conducătorii administrative, avînd colecții de lucrări similare sau existente bibliotecii mîntii. În special acolo unde au aprut cartiere noi, pînă în prezent lipsite de institutii de cultură și mai ales de bibliotecii, cum este cazul Brașovului, Ploieștilor și al altor localități.

Într-un alt răspuns, Comitetul de cultură și artă al Capitalei ne informează că urmîrește perfecționarea activității bibliotecilor și pentru a înlesni deservirea diferențiată a diverselor categorii de cititori. Verificînd însă ce s-a împlinit cu mîsurile pe care și le-a propus comitetul de cultură și artă am constat că acestea s-au realizat doar parțial. Se arată, în 26 decembrie 1964, că „se gă-

sesc într-un stadiu avansat studii întreprinse de către comitetele regionale de cultură Grivița Roșie, 1 Mai și 16 Februarie în vederea reprofiliării unor bibliotecii. Se constată după cinci luni în legătură cu aceste studii care atunci erau „foarte” avansate? În raionul 1 Mai nu s-a realizat nimic în acest sens, iar în raionul 16 Februarie, după cum ne declară tov. George Ionescu, secretarul comitetului de cultură și artă, nu numai că nu a existat „un studiu avansat”, dar nici nu s-a pornit la această treabă. Buna deservire a cititorilor implică o serie de perfecționări și în activitatea internă a bibliotecilor, în special pentru a pune la dispoziția publicului și a bibliotecarilor instrumentele de informare — cataloage, bibliografii, lucrări de referință care să ajute să se consulte rapid diferitele lucrări, să se găsească informațiile necesare în mod curent. În această privință, multe probleme pot fi rezolvate numai de foruri centrale. În prezent se stabilesc modalitățile de colaborare între diferitele institutii în vederea elaborării lucrării „Clasificarea zecimală universală”, ediția I completă română. Comisia bibliotecilor din C.S.C.A. lucrează la stabilirea unui plan de coordonare a mîncii de cercetare în bibliologie și a activității de elaborare a lucrărilor bibliografice de către marile bibliotecii. În același timp însă, pentru nevoile actuale ale cercetării științifice, ale învățămîntului, pentru creșterea potențialului de informare, ar fi necesar să se urgen-

teze elaborarea de către Academia C.S.C.A. Ministerului de Informare și documentare în bibliologie regionale, fiind seamă de creșterea mîncii ce revin acestor bibliotecii pe linia informării și documentării în probleme de organizare științifică a proiectelor și a mîncii, a cercetării științifice și a mîncii seamă că în multe centre regionale au aprut și continuă să apară institutii de învățămînt superior care nu au și multă vreme în urmă, bibliotecii proprii serioase. Bibliotecile regionale, mai ales, nu dispun încă — decît în mică măsură — nici de aparate pentru a multiplica materialele — filme, bibliografii, microfilmări, care să înlesnească desăvîrșirea rapidă a activității serviciilor de informare și documentare. Imbogățirea mijloacelor de informare, în special a colecțiilor de lucrări, se poate realiza și prin valorificarea numeroaselor cărți și reviste și a mîncii, a cercetării științifice și a mîncii seamă că în multe centre regionale au aprut și continuă să apară institutii de învățămînt superior care nu au și multă vreme în urmă, bibliotecii proprii serioase. Bibliotecile regionale, mai ales, nu dispun încă — decît în mică măsură — nici de aparate pentru a multiplica materialele — filme, bibliografii, microfilmări, care să înlesnească desăvîrșirea rapidă a activității serviciilor de informare și documentare.

Imbogățirea mijloacelor de informare, în special a colecțiilor de lucrări, se poate realiza și prin valorificarea numeroaselor cărți și reviste și a mîncii, a cercetării științifice și a mîncii seamă că în multe centre regionale au aprut și continuă să apară institutii de învățămînt superior care nu au și multă vreme în urmă, bibliotecii proprii serioase. Bibliotecile regionale, mai ales, nu dispun încă — decît în mică măsură — nici de aparate pentru a multiplica materialele — filme, bibliografii, microfilmări, care să înlesnească desăvîrșirea rapidă a activității serviciilor de informare și documentare.

Imbogățirea mijloacelor de informare, în special a colecțiilor de lucrări, se poate realiza și prin valorificarea numeroaselor cărți și reviste și a mîncii, a cercetării științifice și a mîncii seamă că în multe centre regionale au aprut și continuă să apară institutii de învățămînt superior care nu au și multă vreme în urmă, bibliotecii proprii serioase. Bibliotecile regionale, mai ales, nu dispun încă — decît în mică măsură — nici de aparate pentru a multiplica materialele — filme, bibliografii, microfilmări, care să înlesnească desăvîrșirea rapidă a activității serviciilor de informare și documentare.

Imbogățirea mijloacelor de informare, în special a colecțiilor de lucrări, se poate realiza și prin valorificarea numeroaselor cărți și reviste și a mîncii, a cercetării științifice și a mîncii seamă că în multe centre regionale au aprut și continuă să apară institutii de învățămînt superior care nu au și multă vreme în urmă, bibliotecii proprii serioase. Bibliotecile regionale, mai ales, nu dispun încă — decît în mică măsură — nici de aparate pentru a multiplica materialele — filme, bibliografii, microfilmări, care să înlesnească desăvîrșirea rapidă a activității serviciilor de informare și documentare.

Teatrul de Stat din Ploiești în Capitală

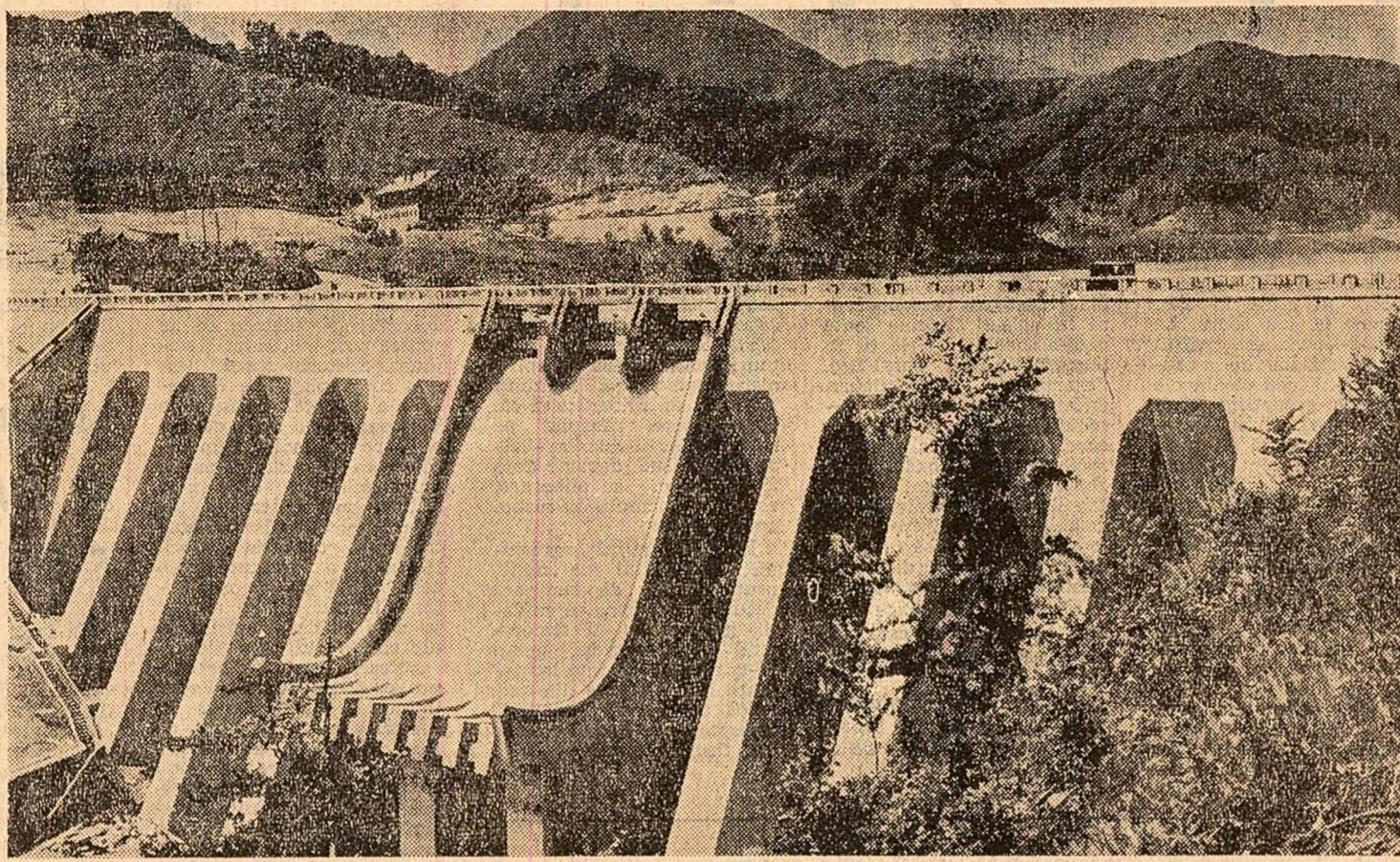
Teatrul de Stat Ploiești prezintă în sala Teatrului „I. S. Bulandra”, Bd. Schitu Măgureanu nr. 1 (Podul Izvor), în zilele de 23, 24 și 25 mai, orele 20, premiera pe țară „Priveste, inger, spre casă”, dramaturgie în trei acte de Ketti Frings după romanul lui Thomas Wolfe. Regia artistică: Emil Mandric; scenografia: Florica Mălureanu. În distribuție: Eugenia Eftimie (de la Teatrul Mic București), Dumitru Palade, Constantin Dragănescu, Nicolae Dănilă, Monica Ghiuță, Margareta Pogon, Liana Dan Riza, Candida Stoica, Peter Paulhofer, Mihail Balaban, Maria Lăzăreanu, Gabry Osneteanu, Corneliu Revent, Silvia Năstase Dumitrescu, Vivi Pescu, I. Anghelescu-Moreni, Aristide Teică, Anghel Bratu. Biletetele se găsesc la difuzori; din întreprinderi și la casa de bilete a teatrului, telefon 14 60 60.

tv 16.00 — Tenis de cîmp: România-Spania. Cupa Davis. 18.00 — Șențur copli și încredere a șențur. Ecranul cu păpuș: Plesă. Pătaniile motanului des. Prezintă: Teatrul de păpuș din Baia Mare. 19.30 — Drag mi-e, întrec — Bulețuții meteorologici. 19.30 — Față-n față. Prestări de servicii către populația. 20.00 — Teledicționar. 21.00 — Virtușii ai balotului. 21.30 — Film serial: „Sfîntul” 22.00 — Repetiții pentru vacanță. Emisiune de muzică ușoară. 22.55 — Teledurmul. 23.15 — Teledurmul. 23.25 — Inchiderea emisiunii.

Maramureșul păstrează de veacuri nu numai faima de a fi fost leagănul întinților ziditori ai Moldovei de dincolo de Dorna... Cu drumul spre Rădăcinii, printre coșurile de muniți și covorașe de codri, a început legătura pămîntului de la miază-noapte cu pămînturile țării de Jos. Neistovite, acele de ceasornic ale istoriei au contopit orele și anotimpurile a zeci de „Mărioare” românești, pînă au devenit cu toate marea cadran al României. Maramureșul pare fixat tocmai sus, la ora de Izvor. Miraculoasă și revelatoare, simbolizată în codri, în pașiși, în rîuri și tînușe, „Tara Maramureșului”, îndeamnă la reculegere, la ascultarea ecourilor străvechi. Increment în treptele verzi-albastrii ale munților de la miază-noapte, a dăinuit aici de-a lungul veacurilor un climat spiritual și etnografic de valență de muzeu natural. O comoră de farmec și prospețime ce pare o adevărată ofrandă de sensibilitate, de istorie și etnografie, adusă anilor de astăzi ai patriei.

Pămîntul maramureșean e plin de veștigii care amintesc luptele celor mulți. Trașiții orale, laolaltă cu documente scrise conferă peisajului o dimensiune umană vibrantă. Rapsodia începe în negura vremurilor și continuă limpede pînă în zilele noastre... Pămînt bogat, în care aurul și arama s-au ascuns în adîncuri, unde omul trebuie să dibuie cu răbdare și efort spre a le scoate din nou la lumină! Munții au adunat împrejurul lor cătunele, satele și orașele unor vîrste succesive, ale civilizației. Rădăcinile drumurilor au legat Maramureșul de restul țării, de orizonturile vremurilor. În aceste pămînturi de drumuri, vatra de țară a Maramureșului păstrează din cele mai vechi timpuri însemnele viei ale genezei, ca și ale continuității acestui popor, izvorul și dovezile unor glorioase legende.

Vatră de spirit și de veche limbă română

Platoșa de beton a Firizei

Foto: A. Cartoian

Maramureșul

nească — de aici, din secolul al XVI-lea, ne-au rămas cele mai vechi manuscrise românești, cunoscutele texte rotacizate — Maramureșul a însemnat deopotrivă, din cele mai îndepărtate zori ale istoriei, vatră a demnității, leagăn al vitejiilor și al descălecătorilor de țară. Cu Drag și Bogdan, unii dintre primii conducători militari și administratori ai țării, cu semintii neîngheunate și agere la faptă și gînd, pămîntul acesta străbun și-a ridicat în timpuri unii dintre pilastrii de seamă ai marii noastre ființe, și vibranta noastră istorie.

Chiar în vremuri de cumpănă și asuprire maramureșenii nu și-au părăsit nici o clipă graul strămoșesc, obiceiurile și datinile, felul de a fi și a gîndi, marea lor omie și sete de libertate. Ca o replică vie la vitregiile soartei, aceste plaiuri și-au călîit mai puternic ceea ce mai prețioase însușiri.

Maramureșul a însemnat împietrire în tradiții, zăbăvit în vîrsta de puritate a începuturilor. Idilizat și deplins deopotrivă secole întregi, i-a lipsit multă vreme acestui pămînt o soartă pe măsura geniului poporului și-a crescut lîngă șoapta de leagăn a Mării, a Izei, a Vișeuului. Din perspectiva istoriei apar și mai dramatice timpurile de sărăcie și de întinerire ce au înaintat fiecare casă, fiecare așezare umană — de-a lungul a sute de ani — într-un sfîșietor cortegiu al mizeriei.

Forța brațului și agerimea minții, frumusețile deosebite ale cîntecului și „giocului”, ale costumelor sau interioarelor maramureșene, oșene și lăpșene se însoțeau cu proporția covîrșitoare a bolilor sociale, a copiilor subnutriți, a lipsii de acces la lumină învățăturii. Maramureșul deținea „recordul” mortalității infantile din țara noastră; bolile sociale și profesionale, întordeau brazdă nemiloasă printre „moroseni”, printre tradiții populare de plumb și subteranul Lipău de asistență medicală și socială i se adăuga pustietatea dealurilor erodate, a văilor sărăturoase. În căutarea de hrană, maramureșenii umblau după lucru, pribegi în țară. Fostii la muncă brute, se întorceau acasă cu sîruiți, agonisăile, istoviri ori schilodiți de accidente de muncă din mine sau din păduri, — accidente care se țineau lîngă din pricina unor condiții înșurubate de lucru — ca să regăsească aceeași colibă povornică și să se așeze la dispoziția aceleiași copii schilavi.

Peste coloritul patriarhal ce domina colinele și văile acestui tînuș ce însemna astfel, numeroase, petele întunecate ale unei sărăcii fără termen de comparație. Creștințele în „moroi” sau „bosorci”, în Omul Făcîndu ori în omul de pînă, în omul de pînă sau dîncol de o anumită poezie naivă — întreaga condiție a unor asemenea oameni dezarmați în fața naturii, dezarmați în fața neînțelegerii soartei. Cu 1944 a început, ca pretutindeni în țară, istoria cîntecului și a omului. Pămînturi nici cînd străine duhului de simțire al țării întregi, pămînturi legate prin drumuri milenare de tînușurile Olteniei, ale Siretului, ale Dunării. Peste Maramureș, anolimpul prefăcîtor rădărea și etorial celor mai buni dinții fii săi, al comunistilor în primul rînd. Unit cu Lăpușul, Oașul, Chioarul, și cu cîmpia sătămăreană într-o colectivitate complexă de plină de bogății și culoare, vechiul țărîniș și obștea a devenit un oraș al dragos și adevărat deopotrivă în haine de lucru și în haine de sărbătoare.

Dacă îți arunci privirea peste tot ce înseamnă astăzi Maramureșul, înțelegi că extensiunea administrativă a denumirii acestuia spre zonele înconjurătoare corespunde unei osmoze adînci — regiunea de nord ocupă unul din locurile prime privind ritmul dezvoltării economico-sociale și culturale; deosebirile față de imaginile trecutului fiind izbitoare. Partida de Comunisti românii i-a notărit și împlinit destinele menite a-i schimba intrinseciv înfățișarea.

Adevăratul simbol al acestor pămînturi nu-l întiești nici străbînd firul apelor, nici pe Jos, nici săgețind firul văzduhului, în avioanele de Baia Mare sau de Satu Mare. Nu prea întinși, dar deosebit de dinvers, regiunea aceasta nu se tălmăcesc pur și simplu prin peisaj ca Bărgăneș sau Dobrogea, de pildă. Sînt coaste și prelunșuri ale munților, acoperite generos cu brazii, lise, molii, fagi, pruni, castani, meri vîrațeci sau tonatani, printre care trec o dată cu zăbateră argintie a izvoarelor, cîntece și strigături.

În acest tînuș, dărît din pînă cu avuții ale pămîntului și ale subpămîntului, la fiecare casă a maramureșenilor te înfrîmîntă o poartă lucrată cu migală, cu înfrînturi și motive în relief. Pentru înfrînirea cu tine, care li treci pragul în zi luminosă sau în ziua cu negură, gospodarul acestor locuri s-a pregătit cu dragoste. Izbind cu secură, cu dalta și tesla în lemnul crud, adus din pădure, omul acesta respingînd în fiecare gest alita sete de frumos, atita prietenosă pornire, încit treacă din pămînt

reportaj de MIHAI NEGULESCU

ziu pe la poartă lui, simți că trebuie să te oprești, că trebuie să-ți răspîndești ceasurile de trudă, cu o vorbă de omie, cu un salut, cu un semn că ai înțeles în ce lume dominată de legile armoniei începi să pătrunzi.

Paginile rapsodiei, în care lemnul se face pe rînd poartă, draniță, chip de om, pod peste Iza sau Mara, ori trîșcă pe care puia de cioban învătă horile, au încă atîtea și atîtea înțelesuri și semne.

O treime din pămînturile regiunii, treime de piatră, de culmi răsucite și de dealuri groaie, expun vînturilor și soarelui o superbă coamă verde a pădurilor. Cîrșind asincronia unor uriașe reptile vegetale, lemnul acesta răpit munților se adună fără zăbăvit în mari focare forestiere cum sînt: Borsă, Vișeu, Sighetul Marmăției. Lucrătorii de la păduri, butnari neîntrecuți în mînuirea țapinel, a securii, a fierăștraielor electrice, trimt multiplicat în milioane de bușteni, spre gateri, spre fabrici de chereștea sau de mobilă, un mesaj al naturii. Pentru descifrarea lui, ajung ochii, mișcînd și mașinile celor care li preiau într-un ritm plin de nerv. Ultimii cîntecprezece ani au adus încercarea producției globale a industriei de exploatare și prelucrare a lemnului. Noul complex de industrializare a lemnului ale cărui subtile profile arhitecturale și decorative în stil folcloric se disting tot mai definit lîngă Sighetul Marmăției, e tocmai un asemenea punct nodal, de interferență ale unor utilaje și tehnologii menite a ridica lemnul maramureșean la trînicia, la eleganță și sensibilitate.

După ce dai la o parte imaginea șirurilor de bușteni a gaterii a morilor de apă, a „vînturilor”, pătrunzi în istoria unei „arte” la fel de străvechi ca și aceea a morăritului: steampurile. Aurul și argintul s-au scos, din cele mai vechi timpuri, la Baia Sprie, la Chiuzbaia, la Herja, la Săsar. Apele au spălat secole la rînd fața neînșelătoare a aurului. La Baia Mare, în cetate, înflorisea prin secolele XVII—XVIII cele mai mari ateliere și monetării din partea aceasta a Europei. Se scoate metalul cu dalta cu ciocanul și chibla, amestecat în fărîmele zgurțuroase ale altor mineruri și ale rocilor. Săsarul, Săsarul și Firiza puneau în roțire lopetile de lemn ale butucilor, butucii rîmău rîmău canale. Apa curgea continuu prin piatră. Spăla roca, slăpzea metalul. Și pleca mai departe, uleioasă, plumburie. Și nici atunci cînd ajungea în Someni Mare nu era încă apă ca apele, ci tot turbure și-ngrăunată...

Înapoierea tehnică, lipsa de securitate a muncii au fost anii în șir principalele caracteristici ale industriei miniere bîimărene. În vremea noastră, această ramură a reușit să devină adevăratul cap de coloană al economiei regiunii, întrînd peste 40 la suta din industria extractivă și de prelucrare a minereurilor neferoase a României. Vechea cetate a aurului, Baia Mare, a devenit înima unui organism puternic. Așezat la mijlocul uriașei crengi subpămîntene a minerului, orașul minierilor e deopotrivă un oraș al industriei, al culturii, al artelor, al frumuseții.

O muncă eroică, anonimă, a adăugat istoriei maramureșene nobilele mai neîntințate ca aurul. Familii succesive, genealogii întregi și-au dat puterea din brațe și zîcnetul nervilor pentru scoaterea din adîncuri a unor uriașe bogății. Munca istovitoare și un dușman nevăzît — silicoza — au rărit generațiile. S-a petrecut așa pînă cînd poporul a devenit el însuși stăpînul minelor, pînă cînd echipamentul de protecție, perforatorul, uneltele perforatoare pneumatice, havezele, scroperile, celelalte mașini s-au aliat într-o schimbare rosturilor meseriei de miner.

La suprafață, locul steampurilor l-au luat de mult flotatiile și clădirile de la Săsar și Baia Sprie. Mai recent, industria extractivă de aici a fost înzestrată cu Uzina centrală de preparare a minereurilor, unde cele mai perfecționate utilaje și tehnologie avansată absorb, selectează și sfărâmă în fiecare zi impresionantă cantități de minereu, transformîndu-l în concentrate ce iau drumul uzinelor metalurgice și chimice.

Combinatul chimico-metalurgic „George Gheorghiu-Dej” ca și Uzina de plumb „1 Mai” fac ca între cele două ipostaze ale lor (flon — metal pur) avuțiile pămînt

Vîrste și ritm în vechiul oraș minieresc de sub poalele Gutiiilor — Baia Sprie

Foto: S. Mendrea

tului să se afle în continuu „pe mîni bune”, de la perforatoarele și mașinile de încălzit, la încălzitoarele cruzete ale cuptoarelor de topire sau afinare, la „băile” de electroliză.

În centrul acestor munci laborioase, la Baia Mare, stătuia unui miner perfectă în unicită și uriașă forță colectivă care schimbă neîntrecuți fața regiunii. Pe unde a trecut el, minierul, muniții au cedat. Intors la lumina zilei în săte și orașele, minerul a simțit că trebuie să trăiască în soare și sănătate. Și-a construit parcuri, teatre, terase și cabane de unde în orele libere se lasă vrăjît, învîlît în seninul bîimărean, în albastrul cer bîimărean, mirajul — de cite decenii? — al altor pictori.

Între serpentinele care escaladează Gutii și Iza și au vegetat a cîmpiei de vest, jocul altitudinilor pare o simplă giușă geografică, de vreme ce, deopotrivă la munte și la ses, aerul contemporaneității erupe puternic. Patina pe care timpul a întins-o asupra castelului din Carei e spulberată dintr-o dată cînd vin către sate de tineri. În la bibliotecă, la echipa de dansuri, la teatru, la cor. Și aduc cu ei soliiile unui oraș în jurul cărui grațiează acum puternice sate cooperatiste.

La Satu Mare, al cărui nume rustic nu-l împiedică să fie unul dintre cele două orașe mari mari, luminose, ale regiunii s-a dezvoltat în anii noștri o industrie intensă, o viață culturală multilaterală. În numai 15 ani, volumul producției sale globale a crescut de 6 ori. Uzina „Unio” impresionează prin cuprinderea, prin varietatea produselor (îndeosebi utilaj minier și rutier), prin istoria remanșelor sale din tunelul ultimului război. Soselele care defilează mlaestose de-a lungul orașului aduce la cheuri și la porțile uzinelor mesajul cîmpurilor fertile. Fertilitatea pe care cîteva amănunte ne fac să o înțelegem mai bine.

Înainte de a intra în orașul acesta, Someni leagă de o parte și de alta — începînd din zona izvoarelor — vetelele zeci de cooperative agricole. Cifre, realități, perspective — totul glîsuește aici despre rodnicia pămîntului somesian și hărnicia oamenilor. Printre glasurile ce îmi vorbeau astfel, l-am recunoscut pe cel al Mariei Zidaru, erou al Muncii Socialiste.

de amelițoare serpentine între Baia Sprie și Mara, devenind „trambulinile” de la Făltova, Cufonia, Moiești sau Eluța — Certeze, de unde privirile plonjează pînă la zeci de kilometri, în vreme ce autobuzul sau autocamionul se lasă să curgă la vale alert. Alte drumuri, înțărmituri, sînt despicate molcom peste lacuri de munte, de bărcile care, pe lîngă masivitatea muntelui, par minuscule coji de nucă. Bodi-Mogosa, Bodi-Ignis, lacurile de agrement ale băimărenților, sînt de acum întrecute de cel mai tînăr edificiu lacustru al Maramureșului: cel de la Firiza, născut din apele rîului înaintea unei plătoșe de beton... Vapoarele, ambarcațiunile cu pinze au inaugurat nu de mult timp, cele mai noi drumuri maramureșene.

E aici, nu departe de aceste drumuri, leasupra profilurilor suple ale noilor cartiere, un deal al castanilor care face ca Baia Mare să fie încă o dată renunțată. Aerul limpede, lumina de o consistență aproape ciudată, a legat numele orașului de acela al artelor plastice. Industria, instituțiile de cultură și învățămînt, în frunte cu Institutul Pedagogic, vechimea însăși a orașului, căreia i se adaugă tot mai asiduu o grafie supă și luminoasă, oferă tot atîtea subiecte de admirație.

Și mai există un subiect: Pinteza. Halduc viteaz și neînfricat, alăturat cu maramureșenii săi lupte pentru dreptate socială de la începutul veacului al XVIII-lea. Există turul în care a fost închinat. Există cămașa lui de zale. Există o piatră a lui Pinteza (pe care „o cărat-o el în spinare, s-o arunce în cel din cetate”) și încă una sau care își avea ascunzătoarea. Mai sînt „sele” unde își ținea aurul. Și mai e o ființă, cu apă limpede și rece, de cum

treci cosma Gutiiilor spre valea Mării, spre Sighetul Marmăției...

Depășind simplul model etic, Pinteza s-a înscris în suferințele maramureșenilor ca expresie a unor aprige și justiciare avînturi. Înzestrat, de tradiția orală, cu forță supranaturală, rămînd cea mai luminoasă pildă de omie și slujire a celor mulți și năpăstuiți, el pare a fi acela pentru pașii căruia, la intrarea fiecărei ogrăzi, se ridică o poartă de lemn înflorată, un fel de arc de triumf sobru și ospitalier...

E Maramureșul însuși un fel de Pinteza, care a luptat cu vitejie pentru zilele lui de azi, care se îngrijeste cu răbdare și perseverență de prosperarea sa neîntreruptă, de continuu schimbare la față a condițiilor și a locurilor. De la Livada, unde pe întinse spații agricole se experimentează, se acclimatizează și se perfecționează soiuri de cereale, sau de la Sighet, unde într-o stațiune de cercetări zootehnice se perfecționează rase de animale ce împodobesc pășunile maramureșene și pînă la uriașele bazine de cianurare din Baia Mare, sau la halele de asamblare și montaj de la Uzinele „Unio”-Satu Mare, toate cele trei chipuri ale materiei: mineral, vegetală și animală, se află aici într-o continuă efervescență și evoluție, într-o îmbunătățire și îmbogățire a spațiului deopotrivă, cu întregul climat al vieții lor, oameni acestor pămînturi.

Oamenii Maramureșului, oameni puternici, pietroși, fărîți parca pentru a inspira monumentalitate, păstrătorii ai comorilor spirituale din veac, aduc sub cerul zielelor de acum imaginea vie a continuității, a puterii cu care s-au împotrivit vînturilor celor rele. În uriașul monument dedicat de Vida Geza ostașilor români, ridicat la Carei, unde în octombrie 1944 s-au purtat ultimele lupte pe teritoriul României împotriva fascismului, vitețile oamenilor au trecut demne și neclintite. Un tîran poartă pe față expresia concentrată a luptei din trecut. O poartă de piatră se arcuiește deasupra, ca o poartă a jertfelor. În basorelieful, minierii, tăietorii de lemne, femeile își continuă la nesfîrșit o clipă de rapsodie deasupra căreia se ridică triumfal obeliscul, închinat țării neperitoare a înaintașilor.

Ființă colectivă statornică în condiții geografice care nu i-au răsăfat decît rareori, maramureșenii trăiesc azi trece-re depînă într-o zodie a îndreptății și a frumuseții. De la panglica roșie sau albastru ce li împodobește clop de paie, la masivele porți din fața caselor lor, oamenii aceștia au simțit, ca pe un imperativ interior, nevoia de ciclare, de îmbunare a naturii. Treptat, treptat, puterea lor s-a extins de la propria ființă și ogrădă la rodnicia lanului, la verticalitatea carierei de piatră și a pădurilor ce urmau a fi dobortite.

Pămînt de o curciorie poezie, Maramureșul trece dintr-o vîrstă în alta o dată cu bătrîni, cu femeile și cu „concoții” săi — copii — în care încerci să întiești ce se va petrece aici, în muniții de miazănoapte al țării, cînd ei vor ajunge la orizonturile vizate ale comunismului.

Acesta profundă „schimbare la față” se relevă cu o deosebită plasticitate în inima regiunii, la Baia Mare. I-a trebuit orașului un resort, să poată ajunge de la 12 877 locuitori (în 1929) la cel peste 60 000 de astăzi.

Marele constructor, cel care a făcut ca sate de așezări urbane și mii de sate să-și dobîndească rostul noi — partidul — a acordat Maramureșului și orașului său de reședință înlesniri și sarcini de o mare forță dinamică. Construcția orașului modern, complex și vivac de azi este — ca să zicem așa — replicarea de în spațiu geografic a unor părți de țară și-au aflat întotdeauna drumurile. Privite din înălțimi, toate șele munților sînt împinșite de cărări. Desebute, tunelele tăiate în scopuri extractiviste sînt și ele pasaje de legătură.

Drumurile, aceste curele de transmisie, care pur neconștient în mișcare o armată de autocamioane, de trenuri, de autobuze, de motocicletă, dau zilelor Maramureșului un tonus aprite. Neputîndu-se desfișura liber în șesuri (cu excepția magistralei Baia Mare-Satu Mare — Carei) fluxul comunicațiilor s-a acomodat munților, peisajului, inițial fără intenții estetice. Ceea ce s-a născut din această chemare a utilității a înțrecut însă intenția, devenînd 20 de km

a florilor de mină, a cristalelor migălite de apa minierilor, spre abataje de unde se scot minereuri de preț.

Clipe de admirație și taină ve petrece în satele munților, unde doiele sau o cludă aseruitate, acru încercîtură efectivă ajunsă parca pe punctul de a preface totul într-o limpezime mai puternică decît a izvoarelor:

Eu nu cînt cî știu cînta —
Trăgînd, mamă, trăgînd,
Cînt să-mi estîmpîrîntima...

Oprindu-te la Seini, vei închina paharul cel mai viu al laudei și ai admirației pentru puterea dealurilor distilate în vinuri de un cromatism suav, în care se leagă parcă fîgăduințe de aur ale verii...

La Raca, Negrești, Bixad și Certeze te vor încanta bogăția costumelor populare, migala și simțul coloristic deosebit care au vegheat la nașterea în labirintul de „ochiuri” al bambacului și inului, a înfloriturilor menite să confere o notă rituală vestimentelor de fiecare zi ale oșenilor.

Escaladînd încă o dată Gutii, pe la extremitățile lor dinspre Tisa, vei întîlni, într-o splendidă destăinuire de linii și de nuanțe, vechiul tînut al Maramureșului, de la care și-a luat numele regiunea de azi. Pe Valea lui Francisc te vor învia minuscule izvoare de apă minerală, fără altă faimă decît cea de a sta la marginea drumului și de a se oferi cu generozitate oșilor trecători. De a se oferi asemenea merelor roșii care împingeză lemnul, străbătut de ăluiri melodioase, asemenea sufletului oamenilor acestor locuri, la care vei găsi todeauna o vorbă, o îndreptare, o destăinuire simplă și emoționantă a lumii în care ai intrat.

Pe aici, pe vechiul „Drum al Sărilor”, pe care rula acea tulburătoare de simplă bogăție a vechimilor maramureșene, apar Munții Codrului și Valea Chioarului. Te lași în voia serpentinei care te coboară vîntigos spre Săpînta lui Stan Pătras, spre turlele zvelte ale Sighetului, unde cea mai frumoasă stradă, ducînd către firul Izel, poartă numele lui Eminescu. Apoi, întovărășit de zăbateră incensușată a rîului cu nume de fată, luncii printre masivele porți maramureșene ale Vadului, ale Elrsanei, spre Cuhă — spre sălău de băstînă al primilor „curți” moldovene. Și de aici, mai departe, năvalnic spre Moiești, spre Borsă cea renunțată deopotrivă pentru tezaurul metalic din pămînt ca și prin fascinanța panoramă a peisajului cu aerul ei mai tare decît metalul pentru ca — la citeva ceasuri de drum — să ajungi la cea mai înaltă fructoasă a țării, la Prislop, cum va fi ajuns cu sute de ani în urmă și armata moldo-maramureșenilor de odinioară.

Și așa, pe cînd amintirea însoțește celele acestora spre pămîntul și el înnoit al Moldovei, acolo, între culmile surse, trăiește sentimentul vibrant al altitudinilor de sensibilitate, de civilizație și bunăstare care te-au întîmpinat pretutindeni în drumurile tale, altitudine curcîntă ireversibil, în noua lor istorie, de oamenii acestor pămînturi inundate de har, de lumină, de frumusețe.

Din zarea înaltă a Prislopului ti se luminează și mai pregnant multimea de izvoare ale înnoirii, ale vitalității, prin care vîrsta de azi a Maramureșului își dobîndește treptat o față fundamental nouă, structural deosebită de cea ce a fost înainte. La temelul unei asemenea altitudinilor se află munca de ani și ani a fiilor acestor locuri. Înfrățiți într-o amălie rapsodie a creației. Față stenică și semețată a pămîntului maramureșean, brăzdată de rîuri cu nume mlădies, iradiată o nedezmîntată tinerețe și prospețime. Industriele pămîntului și ale subpămîntului, recoatele ogearilor și ale livezilor, bogăția pădurilor, voioșia laborioasă a sutorilor de școli configurată, într-o covîrșitoare armonie, farmecul unei geneze și adevărit. Integrate pitorescului din peisaj cu forță și acuratețe unei istorii dinamice — la care Maramureșul participă alături de întreaga țară — coordonate prezentei socialist trăiesc aici o zilnică, o neînteruptă îmbogățire.

De la puternicele nuclee ale industrializării socialiste, precum Combinatul chimico-metalurgic din Baia Mare, Combinatul de industrializare a lemnului din Sighetul Marmăției, Uzinele „Unio”-Satu Mare, pînă la simpla fereastră de casă nouă, a cvartalului de locuințe ori a așezărilor sătești — magistrata socialismului străbate un Maramureș tînăr și neobosit.

Cum fiște altitudine implică o coloană vertebrală, se poate spune că ridicarea de astăzi a Maramureșului la cultură, lumină și bunăstare se rezază în primul rînd pe dezvoltarea industrială a regiunii, pe talentul și hărnicia tuturor locuitorilor acestor plaiuri. Din înfrînirile cu ei, în uzinele și în galleriile unde își desfășoară activitatea, păstrează, laolaltă cu numele obiectivelor industriale înălțate în alți noștri, portretele expresive a mii de constructori și tehnicieni, de rafinori ori chimiști.

Cit de puternică e acum industria regiunii o demonstrează faptul că întreaga producție a anului 1936 a fost realizată anul trecut doar în 23 de zile.

Un asemenea dinamism al producției industriale, adevărată emblemă a dezvoltării fiecărui tînuș românesc, face posibil ca toate celelalte ramuri economice și sociale culturale ale regiunii să înregistreze însemnate sporuri. Legendarele peisaje maramureșene li se vor integra în felul acesta noi cvartale de locuințe, mii de case noi în mediul rural, numeroase magazine comerciale și unități pentru deservirea populației, noi școli, grădinițe și creșe, noi cinematografe și dispensare medicale.

Alături cu tehnica, stîpîn pe cunoștințe tot mai temeinice, maramureșenii de azi trăiește nu numai într-un context modern, dar și într-o atmosferă propice dezvoltării priceperii, inițiativii sale, perfecționării neînterupte a ceea ce realizează. Concentrată cîndva în citeva centre mai importante, industria, însoțită de condiții culturale și de trai corespunzătoare, cuprinde tot mai larg și mai rodnic întinsul întregii regiuni, complinindu-se cu o agricultură modernă, beneficiind și ea de curciorile științei și de priceperea gospodărească a locuitorilor acestui tînuș. Vechiului „pătrînt al satorilor oșenilor ori maramureșeni li răspunde „cuconul” înșet de învățătură, mesteraș „cuconul” al metalelor neferoase, al minerului, al rocilor cooperatiste. Prin munca lui, Maramureșul își trăiește zilnic miracolul rodnic și lucid al modernizării, al efortului creator, al bucuriei de a contribui nemijlocit la împlinirile României Socialiste.

(Din albumul „MARAMUREȘ”, în curs de apariție la Editura Meridiane)

Pe frontul Vietnamului de sud — 1967

Reportaj scris pentru „Scinteia”, de la fața locului, de ziaristul francez BERNARD COURET *)

CUM CIȘTIGĂ AMERICANII „INIMILE POPORULUI”

Cind patrula din care făcăm parte ajunge lângă cadavru, nu descoperi nici o armă, nici un act de identitate. Omul, cu fața căzută în apă murdă și o rezărie, purta pantaloni negri și tărâni vietnamezi. Măna sa, într-un ultim efort, se înclășșă pe o tulpină. Nu avea nici 30 de ani. Cine era? Nici unul din vietnamezi prezenți nu putea răspunde la întrebare. Lt. Rivers, un flăcău blond din Arkansas, care comanda patrula, se apropie de cadavru, îl răsuță cu piciorul și spuse: „Un vietcong?” mai puțin. Și cind l-am întrebat cum reușește să deosebească un țărănu de un partizan, el îmi răspunde arătându-mi rezăria întinsă: „Toti sint vietcongi în țara asta blestemată”. Asistasem astfel, la un moment al „pacificării” în perimetrul controlat al bazei americane de la Da Nang, în apropiere de satul Tra-Khê.

Imi aduc aminte de o altă operațiune de „pacificare” la care am fost învitat să asist. Avionul cu două locuri pilotat de Lt. Col. Kaminson, un tip înalt, roșcovan și deșălat, veteran al războiului din Pacific și din Coreea părăsise Kontum-ul, din regiunea Platurilor înalte. La mai puțin de 500 metri sub noi se întindea jungla, foarte deasă. Deodată, imi răsună în urechi difuzorii: „Satul se află sub noi”. Pilotul vîrșă pe o arșă și coboară în picaj asupra unui mic luminiș unde se vedeau vreo 30 de colibe. Terminându-și inspecția, el luă din nou înălțime, în timp ce comunica cu baza de la Pleiku, aflată la vreo 20 de km depărtare.

N-au trecut nici zece minute pînă cînd și-au făcut apariția elicopterele. Ele începură să lanseze rachete

*) Autorul acestui reportaj a fost în Vietnamul de sud ca trimis special al publicației pariziene „Le Monde diplomatique”.
 **) Vietcong — denumire inadecvată folosită în limbajul presei occidentale pentru partizanii ca și pentru membrii Armatei de Eliberare din Vietnamul de sud.

aterizare nu poate fi comparată cu cea pe care o ai pe bordul turbo-reactoarelor. Fără centurile de securitate cu care sînt legați de umeri și de talie, as fi proiectat și zdrobit de fundul cabinei.

Imediat după ce aparatul s-a oprit, hora drăcească a monstrilor morții, care pleacă în misiune, reînceput. E un spectacol halucinant. Oameni îmbrăcați în combinazoane multicolore se agită între sururile de avioane cu aripile în formă de delta, alții alergă, trăgînd după ei cărucioare pline cu bombe, cu containere de napalm. În trecere, recunosc bombele brizante. Baletul morții este pus la punct pînă în cele mai mici amănunte. Umanul nu mai există aici.

O unitate o forțelor patriotice sud-vietnameze în marș

Începe apocalipsul. La etajele superioare, de unde ai o vedere dominantă asupra punții, ofiterii apasă, cu un automatism perfect, pe numărate butoane.

Pe bord domnește infernul. La fiecare decolare sau aterizare, port-avionul vibrează, răsună surd, gema din toate încheieturile. De citeva ori pe minut, avioane F-105 se smulg de pe punte, avînd sub aripile cite 2 000 kg de explozibili, bombe brizante sau cu napalm.

Cele două piste de pe punte nu sînt niciodată goale. Patru ascensoare scot, fără încetare, din bușta monstrului aparatele necesare misiunilor de în-deplinire. Ori de cite ori unul dintre ele își ia zborul, lasă în urmă un nor de fum și vapori de kerosen — fără a mai vorbi de insuportabilă căldură — care acoperă pentru citeva secunde prora port-avionului. Apoi nu mai vezi decît o diră roșietică aspirată de aer.

Nu mai deplasarea lui Kitty-Hawk, care schimbă aerul în citeva secunde — vasul parcurge cam 1 000 km pe zi — permite marinarilor să reziste. Pe punte, el poartă niște căști protectoare enorme, fără de care le-ar fi cu neputință să suporte zgomotul. Specialiștii sunetului con-

sideră că la peste 150 de decibeli oasele unei ființe omenesti încep să tremure în corp. În clipa în care avioanele își iau zborul de pe Kitty-Hawk, am văzut acele aparatele de măsurat decibeli trecînd dincolo de limitele gradatîilor. Ceilalți membri ai echipajului, care lucrează în interiorul vasului, sînt protejați împotriva zgomotului prin aparate de plastic, care se fixează pe urechea exterioară și care filtrează sunetele cele mai acute, dar lasă să treacă o conversație normală.

În „ready room”, încăperea în care piloții așteaptă rîndul la decolare, l-am întâlnit pe comandantul Powell, un californian înalt. L-am întrebat dacă întărirea apărării anti-aeriene a

Kitty-Hawk nu este decît una dintre rolurile flotei a VII-a. Din flota făc parte toate unitățile care operează în golful Tonkin. Toate port-avioanele — fie că se numesc Midway, Coral Sea, Enterprise, Independence, Orlansky sau Richard — se află neconținți în miscare. O lună de operații, zece zile de odihnă. Hong Kong, Subic Bay, Taipei, Manila sînt punctele de escală. Fiecare dintre acești monștri trebuie să aibă ca rezervă 50 la sută din combustibilul său, alimenta și munii pentru 90 de zile, fără a mai socoti cele necesare celor 30 de vase din escorta sa.

Flota a VII-a, cu efective gata de intervenție, reprezintă 500 de vase, 700 de a-

vioane, 80 000 de oameni în siloz cu orez, dar și un rezervor de oameni pentru Vietcong. Ea nu acoperă decît a șasea parte a țării, dar adăpostește 8,5 milioane de locuitori ai Vietnamului de sud și în timp normal trebuie să hrănească trei sferturi din țară. Vietcongul controlează în proporție de 90 la sută provinciile cele mai bogate. Restul este considerat și el de americani ca „nesigur”, ceea ce înseamnă cam același lucru.

— Dacă lăsam deoparte orașele, numărătoarea micilor porțiuni de teren încă neeliberate de F.N.E. și nepurtînd în esență defensiva, împresă, nedeterminată. Faptul că Pentagonul este obligat să folosească 90 la sută din armata sud-vietnameză ca trupe de ocupație, în regiunile anterior cotopte de americani, este revelator. Forțele Frontului Național de Eliberare se învecșă, refuză contactul și înbutesc să facă, atacanții izbînd în gol fără a putea acrosa nici cea mai mică unitate de partizani, pe care ar dori să o fixeze, pentru a o zdrobi sub potenul de fier și foc al artileriei lor, fără a mai vorbi de aviație.

— Si totuși, comandamentul american dispune de forte de citeva ori mai numeroase decît anul trecut. Efectivul lor este azi de circa 450 000 de oameni, fără a mai socoti pe sud-coreeni (40 000) și contingentele de australieni, neozelandezi, tailandezi. Dacă la aceasta adăugăm efectivele flotei a VII-a și trupele generalului Ky, ajungem la peste un milion de soldați lanșati împotriva rezistenței vietnameze. Cu toate acestea, mișcarea de partizani, n-a putut fi stăvilită. În majoritatea cazurilor inițiativa rămîne în mîinile partizanilor. Cit de semnificativă e această relație a corespondentului agenției „Associated Press”. „Strategia americană consideră că e nevoie de o vîrstă de om nenatură la pacifica Vietnamul de sud și chiar si asa nu veți fi sigur de a putea duce pacificarea la bun sfîrșit”.

Debarcarea a fost efectuată după un bombardament intens pe a plajă de 10 kilometri, mărginită de mlaștini în provincia Kien-Hoa. Cruciorul american „Canberra”, pregătise terenul bombardînd zona cu tunuri și rachete, în timp ce avioanele lansau bombe cu napalm și bombe brizante.

— Mai multe batalioane de

infanterie marină au debarcat din „amtracks” (amphibious landing vehicle trucks) sau au coborît din elicopterele plcate de pe puntea port-avionului „Jwojima”. Sectorul fusese descuris ca o plajă de debarcare a plutelor folosite de Vietcong, ca o zonă de depozitare a armelor și munițiilor, ca o bază retrăasă a partizanilor în care s-ar afla spitale, centre de instrucție și de odihnă. După trei zile de operație „Deck House 5” a trebuit să fie considerată ca un eșec total. Bilantul e „se ridică” la cinci partizani uciși și la alți cinci făcuți prizonieri.

— Si ce se poate spune despre operația „Cedar Falls” lansată în luna ianuarie în așa-numitul „triunghi de fier”, la vreo 50 de kilometri nord de Saigon de peste 30 000 de soldați americani și de mai multe batalioane saigoneze? Printre cei 5 500 civili evacuați, nu figură decît 282 de bărbați. Satul Ben-Suc a fost ras pînă în temelii cu buldozorii și li s-a dat foc. În cursul operației, forțele americane au anunțat uciderea a 500 de partizani și descoperirea a peste 2 700 tone de orez. Dar pe lângă mîinșmul american a rămas de scurtă durată. La începutul lui februarie, un detașament al primei divizii americane de infanterie a căzut într-o ambuscadă și a suferit pierderi grele exact în centrul acestei zone, pe care americanii o declaraseră totuși „debarșată” de partizani.

— Rezultă că strategia americană, care constă în a lanșa operațiuni mari cu mijloace impresionante, ca cele desfășurate în Delta Mekongului sau în „triunghiul de fier” la nord de Saigon, duce de cele mai multe ori la eșecuri răsunătoare și rămîne în esență defensivă, împresă, nedeterminată. Faptul că Pentagonul este obligat să folosească 90 la sută din armata sud-vietnameză ca trupe de ocupație, în regiunile anterior cotopte de americani, este revelator. Forțele Frontului Național de Eliberare se învecșă, refuză contactul și înbutesc să facă, atacanții izbînd în gol fără a putea acrosa nici cea mai mică unitate de partizani, pe care ar dori să o fixeze, pentru a o zdrobi sub potenul de fier și foc al artileriei lor, fără a mai vorbi de aviație.

— Si totuși, comandamentul american dispune de forte de citeva ori mai numeroase decît anul trecut. Efectivul lor este azi de circa 450 000 de oameni, fără a mai socoti pe sud-coreeni (40 000) și contingentele de australieni, neozelandezi, tailandezi. Dacă la aceasta adăugăm efectivele flotei a VII-a și trupele generalului Ky, ajungem la peste un milion de soldați lanșati împotriva rezistenței vietnameze. Cu toate acestea, mișcarea de partizani, n-a putut fi stăvilită. În majoritatea cazurilor inițiativa rămîne în mîinile partizanilor. Cit de semnificativă e această relație a corespondentului agenției „Associated Press”. „Strategia americană consideră că e nevoie de o vîrstă de om nenatură la pacifica Vietnamul de sud și chiar si asa nu veți fi sigur de a putea duce pacificarea la bun sfîrșit”.

Debarcarea a fost efectuată după un bombardament intens pe a plajă de 10 kilometri, mărginită de mlaștini în provincia Kien-Hoa. Cruciorul american „Canberra”, pregătise terenul bombardînd zona cu tunuri și rachete, în timp ce avioanele lansau bombe cu napalm și bombe brizante.

— Mai multe batalioane de

infanterie marină au debarcat din „amtracks” (amphibious landing vehicle trucks) sau au coborît din elicopterele plcate de pe puntea port-avionului „Jwojima”. Sectorul fusese descuris ca o plajă de debarcare a plutelor folosite de Vietcong, ca o zonă de depozitare a armelor și munițiilor, ca o bază retrăasă a partizanilor în care s-ar afla spitale, centre de instrucție și de odihnă. După trei zile de operație „Deck House 5” a trebuit să fie considerată ca un eșec total. Bilantul e „se ridică” la cinci partizani uciși și la alți cinci făcuți prizonieri.

— Si ce se poate spune despre operația „Cedar Falls” lansată în luna ianuarie în așa-numitul „triunghi de fier”, la vreo 50 de kilometri nord de Saigon de peste 30 000 de soldați americani și de mai multe batalioane saigoneze? Printre cei 5 500 civili evacuați, nu figură decît 282 de bărbați. Satul Ben-Suc a fost ras pînă în temelii cu buldozorii și li s-a dat foc. În cursul operației, forțele americane au anunțat uciderea a 500 de partizani și descoperirea a peste 2 700 tone de orez. Dar pe lângă mîinșmul american a rămas de scurtă durată. La începutul lui februarie, un detașament al primei divizii americane de infanterie a căzut într-o ambuscadă și a suferit pierderi grele exact în centrul acestei zone, pe care americanii o declaraseră totuși „debarșată” de partizani.

— Rezultă că strategia americană, care constă în a lanșa operațiuni mari cu mijloace impresionante, ca cele desfășurate în Delta Mekongului sau în „triunghiul de fier” la nord de Saigon, duce de cele mai multe ori la eșecuri răsunătoare și rămîne în esență defensivă, împresă, nedeterminată. Faptul că Pentagonul este obligat să folosească 90 la sută din armata sud-vietnameză ca trupe de ocupație, în regiunile anterior cotopte de americani, este revelator. Forțele Frontului Național de Eliberare se învecșă, refuză contactul și înbutesc să facă, atacanții izbînd în gol fără a putea acrosa nici cea mai mică unitate de partizani, pe care ar dori să o fixeze, pentru a o zdrobi sub potenul de fier și foc al artileriei lor, fără a mai vorbi de aviație.

— Si totuși, comandamentul american dispune de forte de citeva ori mai numeroase decît anul trecut. Efectivul lor este azi de circa 450 000 de oameni, fără a mai socoti pe sud-coreeni (40 000) și contingentele de australieni, neozelandezi, tailandezi. Dacă la aceasta adăugăm efectivele flotei a VII-a și trupele generalului Ky, ajungem la peste un milion de soldați lanșati împotriva rezistenței vietnameze. Cu toate acestea, mișcarea de partizani, n-a putut fi stăvilită. În majoritatea cazurilor inițiativa rămîne în mîinile partizanilor. Cit de semnificativă e această relație a corespondentului agenției „Associated Press”. „Strategia americană consideră că e nevoie de o vîrstă de om nenatură la pacifica Vietnamul de sud și chiar si asa nu veți fi sigur de a putea duce pacificarea la bun sfîrșit”.

Debarcarea a fost efectuată după un bombardament intens pe a plajă de 10 kilometri, mărginită de mlaștini în provincia Kien-Hoa. Cruciorul american „Canberra”, pregătise terenul bombardînd zona cu tunuri și rachete, în timp ce avioanele lansau bombe cu napalm și bombe brizante.

— Mai multe batalioane de

infanterie marină au debarcat din „amtracks” (amphibious landing vehicle trucks) sau au coborît din elicopterele plcate de pe puntea port-avionului „Jwojima”. Sectorul fusese descuris ca o plajă de debarcare a plutelor folosite de Vietcong, ca o zonă de depozitare a armelor și munițiilor, ca o bază retrăasă a partizanilor în care s-ar afla spitale, centre de instrucție și de odihnă. După trei zile de operație „Deck House 5” a trebuit să fie considerată ca un eșec total. Bilantul e „se ridică” la cinci partizani uciși și la alți cinci făcuți prizonieri.

CE VOR MÎNCA NOILE MILIARDE DE OAMENI

Articol scris pentru „Scinteia” de prof. dr. FRITZ BAADÉ, director al Institutului de cercetări din Bonn și Kiel pentru problemele economice ale țărilor în curs de dezvoltare

Cei peste 30 de ani care ne mai despart de anul 2 000 vor constitui din punct de vedere demografic perioada cea mai dinamică din istoria umanității. Acest lucru reiese din ritmul de creștere al numărului oamenilor de pe Pămînt. În întregii perioade, dintre care unele au durat milenii, populația pămîntului s-a înmulțit foarte încet. Dublarea populației globului în decurs de 100 de ani — 1850-1950 — (în acest răstimp ea a sporit de la 2 000 milioane la 2 500 de milioane), a constituit deja un record. În perioada 1950-2000, acest record va fi depășit considerabil, deoarece populația va ajunge la 6 sau poate chiar 6,5 miliarde de oameni.

Omenirea a fi să dea în fața unei sarcini unice în felul ei, dar a cărei rezolvare este totuși posibilă. Încă în cel 100 de ani menționați — de la 1850 la 1950 — pe planeta noastră creșterea producției de alimente nu numai că a ținut pasul cu creșterea numărului oamenilor care trebuiau hrăniți, dar a și depășit-o; în această perioadă, producția de alimente, după cum se apreciază, e-a triplată aproximativ. De pe urma posibilităților crescute considerabil în domeniul alimentării a profitat însă numai

o parte a populației globului și omenia populației Americi de Nord, Europei, Australiei și Noii Zeelande. În rîndurile acestei părți a populației, consumul de alimente calculat în produse agricole a crescut de peste două ori, pentru că producțiile mari de cereale și cartofi din aceste regiuni au dat posibilitatea de a transforma, în proporție tot mai mare — prin furajare — produsele vegetale în produse animale. (Prin acest proces, după cum se știe, din patru calorii existente inițial trei se pierd și numai una reapare sub formă de carne). O extindere a acestei metode extrem de risipitoare de aprovizionare cu albume și grăsimi animale nu poate fi desigur, preluată de țările amenințate de foamete. În schimb, mările planetei constituie rezerve pînă acum încă practic nefol-

osite, dar cu posibilități uriașe în ce privește producția de albume și grăsime animale.

— Producția de alimente mai poate fi mărită prin destelenirea sau cultivarea de terenuri pînă acum nefolosite. Suprafața solidă a pămîntului însumează circa 13,5 miliarde hectare. Din ea, pînă acum doar circa o zecime — adică 1,3 miliarde hectare a fost transformată în ogoare sau plantatii. Sporirea suprafeței cultivate prin destelenirea pășunilor perene ar fi, desigur, o sursă modestă. În plus o mare parte a suprafețelor cultivate sînt situate în regiuni secetoase. Uriase sînt însă rezervele aflate în zona pămîntului junglelor. Dacă circa jumătate din cele aproximativ 4 miliarde de hectare de „suprafețe împădurite”, aflate în evidența statistică inter-

naționale, ar fi cultivate, suprafața cultivată a pămîntului ar putea fi mai mult decît dublată. În regiunile pădurilor tropicale, cu plozi abundente, acest lucru ar trebui făcut cu mare precauție. Dar în cei peste 30 de ani la care m-am referit, oamenii nu vor fi totuși constrînși să apeleze nici măcar la această mare rezervă de terenuri, pentru că posibilitatea de sporire a recoltelor de pe suprafețele cultivate în prezent sînt încă foarte mari. Alți cultivatori solumi prin mijloace moderne și stimularea creșterii plantelor și combaterea dăunătorilor nu sînt încă suficient practicate pe covîrsitura majorității a suprafețelor destinate agriculturii.

— Numărul familiilor de agricultori în întreaga lume poate fi apreciat la 350 milioane; din acestea nu mai puțin de 250 milioane de familii posedă drept unică sursă de locuință un solul numai o săpă sau un plug de lemn. 90 milioane de familii posedă un plug de fier tras de vaci, boi sau cațrîi. Numai circa 10 milioane de familii au la dispoziție un plug mecanizat, în unele părți ale lumii folosit individual, în altele — colectiv. Este inconștientabil că prin lărgirea folosirii tractorului se va

realiza o sporire uriașă a capacității de aprovizionare cu alimente a populației pămîntului. După cit se pare mai importante sînt posibilitățile care rezistă în combaterea cu succes a dăunătorilor și în stimularea mai bună a creșterii plantelor. În ce privește combaterea dăunătorilor este suficient să arătăm că numai în India, potrivit aprecierii unor buni cunoscători ai situației, sobolanii, soarecii, păsările și alți dăunători distrug anual 30 milioane tone cereale.

— Dar poate cea mai importantă descoperire făcută cîndva în lupta împotriva foametei este aceea care, în parte, se datorește lui Justus von Liebig, anume descoperirea de substanțe ce trebuie introduse în sol pentru a se obține creșterea randamentului la hectar. Consumul mondial de îngrășăminte chimice — în special pe bază de azot, fosfați și potasiu — se ridică astăzi la numai 35 milioane tone în substanță activă. Din acest total însă 30 milioane de tone sînt folosite în țările din America de Nord, Europa, Australia care, de pe acum, dispun de un surplus de produse alimentare. Numai 5 milioane tone sînt folosite în țările în curs de dezvoltare amenințate de foamete.

— În aceste țări, consumul de îngrășăminte chimice ar trebui sporit în următorii 10 ani cel puțin de zece ori, iar pînă la sfîrșitul secolului încă de citeva ori.

— Acestea nu constituie doar perspective teoretice. În diferite puncte ale globului, agricultorii au demonstrat că pot să treacă într-un timp extrem de scurt de la o tehnică destul de primitivă la o tehnică modernă în Mexic, de pildă. În 15 ani, recolta de grîu a sporit de patru ori, iar cea mai mare parte

maii sus amintite, lupta mondială împotriva foametei ar fi deja în bună parte cîștigată.

— Dar această luptă se desfășoară cu succes nu numai pe ogoare, ci și pe mările lumii. Aici, combinația între vas pescăresc și vas-fabrilă este cea care oferă astăzi și va oferi, în viitor, posibilități tot mai mari de a valorifica uriașele rezerve în ce privește producția de alimente provenite din mările lumii și, în special, substanțele proteice. Uniunea Sovietică a fost prima țară care a pornit cu mare amploare la construcția de vase combinate de pescuit și de prelucrare. Santerele navale Howaldt din Kiel au livrat U.R.S.S. prima flotă formată din 24 de asemenea vase; între timp, asemenea vase au fost construite, în număr mare, în Uniunea Sovietică, în Polonia și R.D.G. În timp ce uriașele posibilități de pescuit din zonele sub-tropicale și tropicale ale emisferei sudice au rămas nefolosite atîta timp cît nu s-a descoperit vasul combinat de pescuit și de prelucrare, doar gheața obișnuită vasul combinat de pescuit și de prelucrare, care dispune de instalații frigorifice, poate pescui și congela peștele în toate regiunile globului. A pare evident că ceea ce se opune unei victorii în lupta împotriva foametei în lume nu este inexistența posibilităților. Dacă oamenii vor înțelege — și ei trebuie să înțeleagă — că prin colaborarea tuturor popoarelor vor putea extinde aproape la infinit spațiul de alimentare, atunci „explozia demografică” la care trebuie să ne așteptăm pînă la sfîrșitul secolului nostru, nu ar ridica probleme insolubile pe tărîmul alimentării.

VIZITA MINISTRULUI AFACERILOR EXTERNE AL TURCIEI

Vineri dimineața s-au încheiat convorbirile oficiale dintre ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, și ministrul afacerilor externe al Turciei, İhsan Sabri Çağlayangil.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și înțelegere reciprocă.

La 19 mai, la Ministerul Afacerilor Externe a avut loc semnarea Convenției pentru protecția plantelor între guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Turcia.

Convenția a fost semnată de Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, și de İhsan Sabri Çağlayangil, ministrul afacerilor externe al Republicii Turcia.

Reglementind condițiile fitosanitare care trebuie respectate la importul, exportul și tranzitul de produse agricole, Convenția este menită să faciliteze relațiile comerciale dintre cele două țări și să dezvolte schimburile tehnice și științifice în domeniul protecției plantelor.

La semnare au asistat, din partea română, membri ai conducerei și funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și Consiliul Superior al Agriculturii, iar din partea turcă Kâmuran Gürün, ambasadorul Turciei la București, persoanele oficiale care însoțesc pe ministrul afacerilor externe al Turciei și membri ai ambasadei turce.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Turcia, İhsan Sabri Çağlayangil, a oferit vineri un dejun în onoarea ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu.

Au luat parte Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Mihai Marinescu, ministrul industriei construcțiilor de mașini, membri ai conducerei Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Petrolului, Ministerului Transporturilor, Auto-

Navale și Aeriene, Consiliului Superior al Agriculturii, Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, Camerei de Comerț, Ion Drincescu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Ankara.

Au participat Kâmuran Gürün, ambasadorul Turciei la București, și persoanele oficiale care îl însoțesc pe ministrul turc.

În timpul dejunului, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, İhsan Sabri Çağlayangil și Corneliu Mănescu au rostit toasturi, în care s-a relevat satisfacția pentru rezultatele fructuoase ale vizitei și convorbirilor avute și s-a exprimat convingerea că acestea vor contribui la dezvoltarea în continuare a relațiilor româno-turce, la întărirea păcii și înțelegerii în regiunea balcanică și în întreaga lume.

Ambasadorul Turciei la București, Kâmuran Gürün, a oferit vineri după-amiază o recepție cu prilejul vizitei oficiale în țara noastră a ministrului afacerilor externe al Republicii Turcia, İhsan Sabri Çağlayangil.

Au luat parte Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, Petre Blajovici, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, oameni de știință și cultură, funcționari superiori din M.A.E., ziaristi.

Au fost prezente persoanele oficiale care însoțesc pe oaspetele turc și alți membri ai corpului diplomatic. Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, cordială.

Seara, oaspeții au asistat la spectacolul „Seară vieneză” prezentat de colectivul Teatrului de Operă și Balet.

Telegramă

Președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, Ștefan Voitec, a trimis o telegramă președintelui Skupștinei Federale a Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, Milentije Popovici, prin care îl felicită cordial pentru alegerea sa în această funcție. (Agerpres)

O DELEGAȚIE PARLAMENTARĂ ROMÂNĂ A PLECAT ÎN NORVEGIA

La invitația Stortingului (parlamentului) norvegian o delegație parlamentară română, condusă de Măia Groza, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, a plecat vineri dimineață într-o vizită în Norvegia.

Din delegație fac parte Ion Pas, președintele grupului național român din Uniunea Interparlamentară, președintele I.R.R.C.S., Aldea Militară, vicepreședinte al Comisiei economico-financiare a M.A.N., prof. ing. Tudor Ionescu, membru al Comisiei de politică externă a M.A.N., Petre Roman, vicepreședinte al Comisiei pentru sănătate, prevederi și asigurări sociale a M.A.N., ing. Iuliu Fejes, secretar al M.A.N.

La aeroport, delegația a fost condusă de Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, Gheorghe Necula, vicepreședinte al M.A.N., Suzana Gădea, membră a Consiliului de Stat, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, președiniți ai unor comisii permanente, deputați ai M.A.N.

În aceeași zi, delegația Marii Adunări Naționale a sosit la Oslo. Pe aeroportul Fornebu, unde erau arborate drapelurile de stat ale celor două țări, oaspeții români au fost întâmpinați de președintele Stortingului, Berni Ingvaldsen, care a urtat bun venit delegației. Au fost, de asemenea, prezenți Helder Bruu, vicepreședinte al Grupului norvegian al Uniunii Interparlamentare, deputați, ziaristi.

Seara, la hotel Bristol, președintele Stortingului norvegian a oferit o masă în cinstea delegației parlamentare române. Au participat Finn Moe, președintele Grupului norvegian al Uniunii Interparlamentare, deputați.

(Agerpres)

Plecarea viceprim-ministrului și ministru de stat al comerțului și industriei din Australia

Vineri după-amiază a părăsit Capitala dl. John McEwen, viceprim-ministru și ministru de stat al comerțului și industriei din Australia, care a făcut o vizită oficială în țara noastră.

Oaspetele a fost însoțit de A. P. Fleming, ministru cu probleme comerciale din cadrul ambasadei Australiei la Londra, și de R. Schneemann, consilier economic al ambasadei Australiei de la Viena.

La plecare, au fost prezenți Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, și alte persoane oficiale.

Înainte de plecare, oaspetele a declarat reprezentanților presei: Scopul vizitei noastre în România — este unul din rezultatele străduințelor noastre de a găsi căile și mijloacele cele mai eficiente pentru stimularea și dezvoltarea relațiilor comerciale bilaterale, perfecționarea modalităților de colaborare și fructificarea variatelor posibilități existente. Una din căile cele mai importante în această direcție, verificată cu succes în relațiile internaționale, este largă cooperarea în producție și în domeniul tehnico-științific.

Găzduim expoziția industrială japoneză — a spus în încheiere vorbirilor — cu sentimentul că ea va aduce o contribuție utilă la cunoașterea mai bună de către poporul român a progreselor realizate de economia japoneză, la consolidarea și dezvoltarea continuă a bunelor noastre relații.

Luând cuvântul, Akira Shigemitsu, ambasadorul Japoniei la București, a spus: Este o mare plăcere pentru mine să asist la deschiderea expoziției industriale a Japoniei, într-un moment când, după cum constatăm cu satisfacție, relațiile economice și tehnice dintre Japonia și România merg pe calea unei consolidări continue. Este un prilej de mare mulțumire că această dezvoltare a legăturilor economice serveste interesele ambelor țări.

Exprimându-și speranța că actuala expoziție va marca o etapă în evoluția multilaterală a relațiilor dintre România și Japonia, vorbitorul a subliniat interesul cu care au fost primite produsele industriale, de artizanat și agricole românești expuse la sediul Vila „Ting” internațională de la Tokio.

Am convingerea — a spus d-sa — că aceste expoziții pot fi utile nu numai pentru adâncirea cunoașterii reciproce pe plan tehnico-economic, dar și că ele vor da popoarelor noastre posibilitatea să se simtă mai aproape unul de celălalt. Aceasta va aduce o contribuție la dezvoltarea favorabilă a relațiilor reciproce.

Asistența a vizitat cu interes expoziția care are o suprafață de aproximativ 3.500 mp, în cadrul căreia sunt prezentate mai bine de 10.000 de produse, aparținând industriei constructoare de mașini, industriei siderurgice și chimice, industriei ușoare etc.

Expoziția, care rămâne deschisă până în ziua de 30 mai, poate fi vizitată zilnic de specialiști între orele 10-13, de public între orele 13-20, iar duminică între orele 10-20.

Cu prilejul deschiderii expoziției industriale japoneze la București, ambasadorul Japoniei în Republica Socialiste România, Akira Shigemitsu, a oferit vineri după-amiază în saloanele ambasadei o recepție.

Au luat parte Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, Victor Ionescu, președintele Camerei de Comerț, și alte persoane oficiale.

Au participat, de asemenea, dl. K. Murakami, vicepreședinte al Organizației de comerț exterior japonez (J.E.T.R.O.), sosit în țara noastră cu acest prilej. (Agerpres)

note de drum

La plecare, au fost prezenți Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, și alte persoane oficiale.

În stința subsecretarului de stat pentru agricultură al Tunisiei, președintelui Consiliului Superior al Agriculturii, Nicolae Giosan, a oferit un dejun.

(Agerpres)

note de drum

La plecare, au fost prezenți Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, și alte persoane oficiale.

În stința subsecretarului de stat pentru agricultură al Tunisiei, președintelui Consiliului Superior al Agriculturii, Nicolae Giosan, a oferit un dejun.

(Agerpres)

VIZITE PROTOCOLARE ALE SUBSECRETARULUI DE STAT PENTRU AGRICULTURĂ AL TUNISIEI

Subsecretarul de stat pentru agricultură al Tunisiei, Mahammad Jedidi, împreună cu specialiștii care îl însoțesc în călătoria pe care o face în țara noastră, a făcut vineri dimineață vizite protocolare președintelui Consiliului Superior al Agriculturii, Nicolae Giosan, și ministrului economiei forestiere, Mihai Suder.

Cu acest prilej au avut loc convorbiri în legătură cu preocupările actuale în domeniul cercetării științifice și producției agricole și foste în cele două țări.

Oaspetele și-a exprimat satisfacția pentru ocazia pe care o are de a cunoaște România și a invitat pe președintele Consiliului Superior al Agriculturii să viziteze țara sa în cursul acestui an.

Tot în cursul dimineții, subsecretarul de stat pentru agricultură al Tunisiei a făcut o vizită la Ministerul Afacerilor Externe.

Oaspetele a fost primit de Gheorghe Măcoveșcu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, cu care a avut o convorbire asupra unor probleme privind relațiile dintre Tunisia și România.

În timpul vizitelor, oaspeții tunisieni au fost însoțiți de Eugen Grigorescu, secretar general în Consiliul Superior al Agriculturii, precum și de ambasadorul Tunisiei în Republica Socialiste România, Mahmoud Meamouri.

Delegația tehnică economică din Tunisia a părăsit Capitala

Delegația tehnică economică din Tunisia, condusă de dl. Nouredine Fourati, șeful Diviziei producției industriale din Secretariatul de Stat pentru plan și economie națională, care ne-a vizitat țara în vederea definitivării obiectivelor de colaborare și cooperare economică și tehnică dintre România și Tunisia a părăsit Capitala.

La plecare, conducătorul delegației a declarat că în cursul vizitei în România au fost stabilite obiectivele industriale de cooperare economică și tehnică între cele două țări, printre care participarea României la construirea unor unități miniere, la efectuarea unor cercetări geologice în Tunisia, furnizarea de utilaje petroliere, echiparea unor stații de cale ferată. A fost stabilită totodată lista produselor care pot constitui mijloace de rambursare din partea tunisiană.

(Agerpres)

Cronica zilei

SOSIREA NOULUI AMBASADOR AL INDIIEI ÎN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Vineri a sosit în Capitală Amrik Singh Mehta, noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al Indiei în Republica Socialistă România.

Ministrul comerțului exterior, Gheorghe Cioară, a avut vineri dimineața o întrevedere cu ministrul comerțului al R. P. Albania, Kico Ngjela, care face o vizită în țara noastră.

La convorbiri au participat Nicolae Anghel, adjunct al ministrului comerțului exterior, și Iosif Pogace, ambasadorul R. P. Albania la București.

Acad. Zaharia Stancu, președintele Uniunii Scriitorilor, și prozatorul Titus Popovici, membru în Biroul Uniunii, au plecat la Moscova pentru a participa la cel de-al IV-lea Congres al Uniunii Scriitorilor Sovietici.

Conducerea colectivului lui „Deutsches Theater”, în frunte cu actorul și regizorul Wolfgang Heinz, directorul teatrului, a făcut vineri o vizită la Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, unde a fost primită de Virgil Brădăteanu, vicepreședinte al Comitetului.

La întvederea a fost de față Manfred Hausing, secretar al ambasadei R. D. Germane la București. În cadrul turneului pe care îl întreprinde la București, colectivul lui „Deutsches Theater” din Berlin a prezentat vineri seara, pe scena sălii „Comedia” a Teatrului Național din București, comedia fantastică „Dragonul” de scriitorul sovietic Evgheni Schwarz.

La sfârșitul spectacolului, care s-a bucurat de succes, artiștii germani le-au fost oferite flori.

La Institutul de fizică atomică a avut loc vineri dimineața o discuție la masa rotundă între specialiștii români și francezi, participanți la „Zilele nucleare româno-franceze”, pe probleme de protecție împotriva radiațiilor.

Discuțiile, purtate la un înalt nivel științific, au prilejuit un schimb util de vederi pentru specialiștii din cele două țări.

Cu prilejul „Zilelor nucleare româno-franceze”, ambasadorul Franței la București, Jean Louis Pons, a oferit vineri după-amiază o recepție în saloanele ambasadei.

Printre invitații se aflau academicienii Horia Hulubei, președintele Comitetului pentru energia nucleară, Serban Titeica, vicepreședinte al Academiei, alți oameni de știință și cercetători din diverse institute bucareștine.

Au luat parte șefi de misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Delegația română, condusă de Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, care a semnat la Damasc Acordul de colaborare culturală între România și Siria și la New Delhi Programul de schimburi culturale și științifice pe anii 1967-1968 între țara noastră și India, s-a înapoiat vineri în București.

Vineri după-amiază, în Capitală s-au încheiat lucrările Congresului național de stomatologie, organizat de Uniunea Societăților de Științe Medicale — Societatea de stomatologie, pe tema „Parodontopatiile marginale eronice”.

În aula Institutului de științe economice „V. I. Lenin”, din București, au început vineri lucrările sesiunii de comunie științifică a cadrelor didactice de la catedrele de economie politică din învățământul superior.

(Agerpres)

Pe șantierul metroului budapestan

DE LA CORESPONDENTUL NOSTRU, AUREL POP

Un punct în centrul Budapestei. Peste noaptea a apărut un fel de gard, iar dimineața trecătorii s-au oprit o clipă lângă el, căutând un loc pe unde să-și poată arunca privirea în profunzime împrejmuată. Dar nu vedeau mare lucru: doar câteva mobile de pământ, scoase din adânc și care creșteau cu repeziune. În schimb, în subteran, la zeci de metri adâncime, ar fi fost multe de văzut. Acolo, meșteri harnici strădeau pământul, croind drum pentru metroul pe ale cărui linii vagoanele vor alerga cu 90 de kilometre pe oră, de la un capăt la altul al orașului.

Ideea construirii unui metrou care să lege Buda și Pesta datează de multă vreme. Trebuie spus că, încă din 1896 a fost dat în exploatare o porțiune de metrou, dotată și azi, între grădina zoologică și piața Vörösmarty. În 1902 s-au făcut primele studii pentru construirea unei linii subterane care să treacă pe sub albia Dunării. Dar nu s-a realizat nimic. Lucrările de construcție au început abia în anii puterii populare, în 1950. Un timp ele au fost interzise, apoi redate, iar acum se desfășoară din plin.

Cobor cu un lift la 40 de metri adâncime. Acolo, în inima pământului și forforă. Mă aflu într-o hală mare, mai lungă decât un teren de fotbal — o viitoare stație de metrou. Sus, deasupra solului, e piața Deák; mii de oameni circulă și mulți nu bănuiesc, desigur, că în adânc sunt oameni, constructori, le face un drum nou, rapid și sigur.

Munca în adânc nu-i da loc simplită. De multe ori intervin greutăți neprevăzute. Într-o seară de ianuarie, tunelul care leagă piața Blaha Luiza de „Astoria” a început să fie învadat de apă. Tunelul fusese terminat la sfârșitul lui decembrie 1966 și se lucra la armarea lui cu beton. (E se căpușeste cu trei straturi: de beton, de metal și cel izolator). Jeturile de apă largiseră spărtura, aducând cu ele mari cantități de nisip.

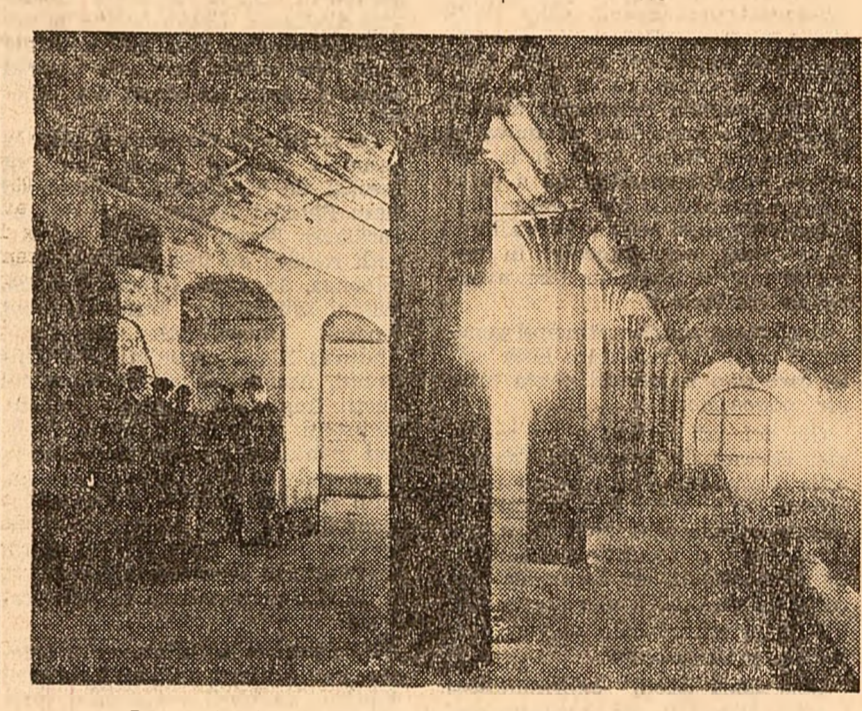
În câteva ore în tunel s-au adunat 150-200 metri cubi de nisip. Tre-

buia intervenit imediat. Galeria a fost armată cu material lemnos, oprindu-se astfel surparea. Apoi, cu pompe speciale — o presiune de 10-12 atmosfere, a început injectarea cimentului porțianului surplus. După 24 de ore de muncă asiduă, inundația a fost oprită.

De-a lungul traseului noului metrou vor fi 10 stații. Pentru urcarea și coborârea călătorilor vor fi amenajate scări rulante. Liniile va trece prin locurile cele mai aglomerate ale Budapestei — de la gara de sud până la intersecția străzilor Kerepesi și Fehér, pe la Napócsator, gara Keleti, piața Deák (aici primul tunel se va face legătura cu vechiul metrou) pe lângă parlaten, unde va traversa Dunărea. Cu tramvaiul această distanță se parcurge în mai bine de o oră; dar cu metroul vor fi necesare doar 17 minute.

Zilnic cu tramvaiele și autobuzele din capitala ungară circulează 5 milioane de călători. S-a calculat că metroul va absorbii circa o optime din totalul călătorilor, înlesnind mult circulația. Cei care-l vor folosi, vor avea la dispoziție 80 de vagoane moderne. La fiecare două minute în stație va sosi o garnitură cu 3-4 vagoane, iar în orele de mare trafic vor fi cite 5 și 6 vagoane.

Construcția metroului din Budapesta, care va fi gata în 1973, se realizează în două etape. Se prevede că prima parte a acestui mari lucrări — de la strada Kerepesi — va fi dată în folosință în 1969.

Pe șantierul uneia din stațiile principale ale metroului

DESCHIDEREA EXPOZIȚIEI INDUSTRIALE JAPONEZE

La Pavilionul din Parcul Herăstrău s-a deschis vineri dimineața Expoziția industrială japoneză.

La inaugurare, printre invitați, se aflau Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, Vasile Răuță, adjunct al ministrului comerțului exterior, Victor Ionescu, președintele Camerei de Comerț, membri ai conducerei unor ministere economice, conducători ai unor instituții centrale și întreprinderi de stat pentru comerț exterior, oameni de știință și cultură, ziaristi.

Au luat parte șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

După întoarcerea înmurnilor de stat ale Republicii Socialiste România și Japoniei, Kishi Nakamura, directorul expoziției a rostit cuvântul de deschidere.

În continuare a luat cuvântul Kimiaki Murekami, vicepreședinte al Organizației Japoneze de comerț exterior (J.E.T.R.O.), conducătorul delegației japoneze, prezente în țara noastră cu această ocazie, care a mulțumit guvernului român, Camerei de Comerț și tuturor celor care au sprijinit deschiderea în bune condiții a actualii expoziții, prima de acest gen deschisă în țările din estul Europei.

După ce a apreciat dezvoltarea industriei și agriculturii României, subliniind deosebitul respect pentru înălțimea poporului român și realizările sale, vorbitorul și-a exprimat speranța că legăturile de prietenie dintre Japonia și România, strânse prin schimburile de delegații guvernamentale, prin diferite vizite ale delegațiilor tehnice și culturale, prin largirea schimburilor de mărfuri, vor avea un climat care să contribuie la în viitor la dezvoltarea relațiilor de prietenie sinceră dintre cele două țări și popoare.

Hristache Zambeți, vicepreședinte al Camerei de Comerț, a felicitat Organizația japoneză de comerț exterior J.E.T.R.O. ale cărei inițiative și eforturi s-au materializat în actuala expoziție, mesaj al talentului și hărniciei poporului japonez.

Expoziția de azi — a spus vorbitorul — este unul din rezultatele străduințelor noastre de a găsi căile și mijloacele cele mai eficiente pentru stimularea și dezvoltarea relațiilor comerciale bilaterale, perfecționarea modalităților de colaborare și fructificarea variatelor posibilități existente. Una din căile cele mai importante în această direcție, verificată cu succes în relațiile internaționale, este largă cooperarea în producție și în domeniul tehnico-științific.

vremea

Tempul probabil pentru 21, 22 și 23 mai. În țară: După o răcire trecătoare vremea se încălzește din nou. Cerul va fi temporar noros, cu însoriri persistente dimineața. Vor cădea averse locale, însoțite de descărcări electrice. Vânt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 5 și 15 grade, iar maximele între 14 și 24 grade, local mai ridicată. În București: După o răcire trecătoare, vremea se încălzește din nou. Cerul va fi temporar noros, favorabil averselor însoțite de descărcări electrice, mai ales în cursul după-amiezilor. Vânt slab până la potrivit. Temperatura în scădere ușoară la început apoi în creștere.

ȘTIRI SPORTIVE

ÎN PRIMA ZI A MECIULUI DE TENIS ROMÂNIA - SPANIA. CONTINUT PENTRU „CUPA DAVIS”. Ion Tiriac l-a învins pe Juan Gisbert iar Ilie Năstase pe Manuel Santana. Cistigând primele două seturi cu destulă ușurință (6-1, 6-2), Tiriac lăsa impresia că va obține o victorie rapidă. Presupunerea lui fost însă infirmată datorită unei puternice reveniri a jucătorului spaniol și, în același timp, unei neașteptate scăderi de ritm a lui Tiriac. Gisbert și-a adjudecat următoarele două seturi (7-5, 6-0). În setul decisiv, Tiriac a reîntră în cadența de la început și a cistigat cu 6-2.

Fără a se lăsa impresionat de fama prestigioasă a adversarului nostru reprezentant Ilie Năstase, a abordat meciul cu Santana de o manieră care a entuziasmat și i-a adus o victorie netă în primul set: 6-0. În al doilea set, Năstase s-a întors în următoarele două seturi pe care le-a cistigat cu 6-3, 6-3. Din cauza întinerii, setul al patrulea s-a întrerupt când tabela de maraj indica 3-2 în favoarea lui Santana. Meciul va fi continuat astăzi, de la ora 15, după care va avea loc partida de dublu.

ÎN PENULTIMA ETAPĂ A TURNEULUI FINAL AL CAMPIONATULUI MASCULIN DE VOLI, au fost înregistrate următoarele rezultate: Polonica Galiati — Tractorul Brașov 3-0; Rapid — Vitorul — Bacău 3-1; Steaua — Dinamo 3-0. Prin victoria sa de ieri, echipa Steaua este virtuală cistigătoare a titlului de campion. Astăzi, începând de la ora 18, în sala Floresca sînt programate ultimele partide ale turneului, Tractorul — Vitorul, Steaua — Politehnica, Dinamo — Rapid.

COMPETIȚIA CICLISTĂ „CURSA PĂCII” a continuat ieri cu etapa a 11-a. Gera-Karl Marx-Stadt (180 km). Primul loc a revenit olandezului P. Tesselar, cu timpul de 4h 58'20". Grosul plutonului era în căsuța și ciclistii români St. Suciu și G. Moiceanu, a sosit după 1'24". În clasamentul general individual conduce Smolice (Cehoslovacia), urmat de Maes (Belgia) la 2'44", Kirilov (Bulgaria) la 5'28" etc. Gabriel Moiceanu ocupă locul 16 la 12'53", iar Ștefan Suciu locul 18, la 16'35".

Lăzăr IONESCU

viața internațională

COMUNICAT cu privire la vizita în Iran a președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

(Urmare din pag. 1)

S-a subliniat rolul important pe care l-au avut în dezvoltarea și întărirea cooperării prietenesti româno-iraniene, în diferite domenii, contactele dintre personalitățile de conducere ale celor două state, care au înlesnit o cunoaștere mai bună, o identificare mai precisă a posibilităților de colaborare reciproc avantajoasă.

Cele două părți și-au reafirmat hotărârea de a întreprinde noi pași pentru dezvoltarea continuă a cooperării politice, economice, tehnico-științifice și culturale, în folosul ambelor popoare, ceea ce reprezintă, totodată, contribuția acestora la dezvoltarea colaborării și cooperării internaționale, la întărirea încrederii și prieteniei între popoare.

În cadrul schimbului de vederi asupra unor probleme ale situației internaționale actuale, părțile și-au reafirmat pozițiile exprimate la București în iunie 1966, în Comunicatul cu privire la vizita în România a Maiestății Sale Imperiale, șahinșahului Aryamehr. Totodată, președintele Consiliului de Stat și șahinșahul au procedat la un schimb de vederi asupra activității și inițiativelor întreprinse de guvernele celor două țări, în ultima perioadă, pe plan internațional.

El au recunoscut că în conjunctura actuală, în relațiile internaționale, coexistența, înțelegerea și colaborarea între state și popoare devin din ce în ce mai mult o necesitate istorică.

Schimbul de păreri cu privire la problemele internaționale actuale a evidențiat preocuparea celor două țări pentru menținerea păcii și asigurarea securității în lume. Cele două părți consideră că o condiție de bază pentru rezolvarea acestei deziderat o constituie promovarea în relațiile dintre state și în întreaga viață internațională a principiilor intangibile ale suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne ale altor țări, avântului reciproc.

Încălcarea acestor principii generează surse de încordare între state, care pun în pericol pacea tuturor popoarelor.

Cei doi șefi de stat și-au reafirmat dorința de a sprijini Organizația Națiunilor Unite și au recunoscut rolul important pe care această instituție și-a alăbit în asigurarea păcii și securității mondiale. Ei au subliniat, de asemenea, necesitatea ca O.N.U. să reflecte realitățile și schimbările survenite în lumea contemporană.

Cele două părți, exprimându-și îngrijorarea față de intensificarea războiului din Vietnam și față de pericolul pe care acesta îl prezintă pentru pacea lumii întregi, s-au pronunțat pentru soluționarea situației din Vietnam pe baza acordurilor de la Geneva din 1954 și a respectării dreptului poporului vietnamez de a-și rezolva singur, fără nici un amestec din afară, problemele vieții sale interne.

Efectuând un schimb de vederi asupra situației din Europa, pre-

ședintele Consiliului de Stat și șahinșahul Aryamehr au apreciat că înfăptuirea securității europene constituie unul din factorii cei mai importanți, de natură să influențeze favorabil întreaga situație internațională.

Ei au evidențiat importanța pe care o are pentru realizarea unui climat de pace și destindere în lumea întreagă dezvoltarea unor relații normale politice, economice și tehnico-științifice între toate statele, indiferent de orânduirea lor socială, pe baza egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și a respectului reciproc.

Preocupate de faptul că mai există popoare menținute sub opresiunea colonială, cit și de amenințarea pe care o reprezintă pentru cauza păcii și securității internaționale prelungirea acestei situații, președintele Consiliului de Stat și șahinșahul Aryamehr au afirmat simpatia și sprijinul deplin al țărilor lor popoarelor din Asia, Africa și alte părți ale lumii care luptă pentru libertate și independență națională, cerind aplicarea urgentă și deplină a declarației O.N.U. cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale.

Pornind de la convingerea că viața internațională actuală impu-

ne răspunderi deosebit de mari tuturor statelor și popoarelor, mari sau mici, cele două părți au exprimat hotărârea lor de a activa și în viitor cu perseverență pentru realizarea destinderii internaționale, pentru dezvoltarea colaborării și încrederii între state, pe drumul întăririi păcii și securității internaționale.

Vizita președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, contactele și convorbirile care au avut loc cu această ocazie au consolidat legăturile de prietenie dintre cele două țări și au revalorizat hotărârea ambelor părți de a valorifica toate posibilitățile în dezvoltarea relațiilor reciproc avantajoase.

Președintele Consiliului de Stat și personalitățile care l-au însoțit au exprimat sincerele lor mulțumiri pentru primirea caldușoasă și prietenească pe care Maiestățile Lor Imperiale, guvernul și poporul iranian le-au rezervat-o în tot timpul sederii lor în Iran.

Președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, și soția sa au primit pe Maiestățile Lor Imperiale, șahinșahul Aryamehr și împărăteasa Farah să facă o vizită în Republica Socialistă România. Invitația a fost acceptată cu plăcere.

PLECAREA DIN TEHERAN

TEHERAN 19 (Agerpres). — Vineri dimineață, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, și soția, împreună cu persoanele oficiale care le-au însoțit în vizita oficială făcută în Iran, au plecat din Teheran.

De la Palatul Golestan și pînă la aeroport oaspeții români au fost însoțiți de șahinșahul Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr și de împărăteasa Farah. La aeroport, oaspeții români au fost salutați, de asemenea, de Amir Abbas Hoveyda, primul ministru al Iranului, Sarif Emami, președintele Senatului, Abdulah Riazi, președintele Medjilșului, Assadollah Alam, ministrul Curții Imperiale, Ardechir Zahedi, ministrul afacerilor externe, Mehdi Pahlabod, ministrul culturii, general de armată Bahram Aryona, șeful Statului major al Comandamentului Suprem al Armatei Imperiale, Soltan Hussein Sanandaji, ambasadorul Iranului la București, și de alte personalități oficiale iraniene.

Pe aeroport se aflau, de asemenea, Pavel Silard, ambasadorul țării noastre, membrii ambasadei, precum și un grup de specialiști români care lucrează în Iran în cadrul acordurilor de cooperare economică existente între cele două țări.

Au fost prezenți șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la Teheran. O unitate din garda militară imperială a dat onorul. Au fost întoarse înmormite de stat ale României și Iranului. Avioane cu reacție ale forțelor militare iraniene au escortat avionul oficial românesc pînă la frontieră.

Pe aeroport se aflau, de asemenea, Pavel Silard, ambasadorul țării noastre, membrii ambasadei, precum și un grup de specialiști români care lucrează în Iran în cadrul acordurilor de cooperare economică existente între cele două țări.

Au fost prezenți șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la Teheran. O unitate din garda militară imperială a dat onorul. Au fost întoarse înmormite de stat ale României și Iranului. Avioane cu reacție ale forțelor militare iraniene au escortat avionul oficial românesc pînă la frontieră.

Declarațiile făcute presei iraniene

Înainte de plecarea din Teheran, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, răspunzând cererilor adresate de ziaristi iranieni, a făcut o declarație presei iraniene.

Amintiri deosebit de plăcute ne-au rămas din zilele petrecute în mijlocul poporului dv., a declarat tovarășul Chivu Stoica. Orașele, diferitele momente istorice, obiectivele social-culturale, unitățile industriale vizitate ne-au oferit prilejul de a prezenta și mai mult comorile artei și culturii persane, de a cunoaște nemijlocit viața, realizările, preocupările și năzuințele harnicului popor iranian.

În continuare, tovarășul Chivu Stoica a declarat: Avind convingerea fermă că fiecare popor, mare sau mic, își aduce contribuția la îmbogățirea patrimoniului culturii universale și la fărâșirea bogăției materiale a societății contemporane, și, în același timp, poartă răspunderea pentru menținerea păcii, România depune eforturi susținute în vederea statornicirii unor relații de stimă și încredere între popoare, bazate pe respectarea principiilor independenței și suveranității naționale, a neamestecului în treburile interne, a egalității în drepturi și a avantajului reciproc.

Aceste principii care stau la baza politicii externe a țării noastre găsesc ecou în cercuri tot mai largi ale opiniei publice mondiale, se dovedește a fi singura bază jus-

ta pe care pot fi așezate în zilele noastre relațiile dintre state independente și suverane.

Astfel de relații s-au dezvoltat cu succes între România și Iran, țări care, deși cu sisteme social-economice diferite, au găsit limbajul comun al înțelegerii și cooperării. Contactele între personalități de răspundere din conducerea statelor noastre și din diferite domenii de activitate ale ambelor părți și-au găsit materializarea rodnică într-o serie de acorduri bilaterale, menite să concretizeze dezvoltarea continuă a cooperării româno-iraniene. Înfațumim astfel, împreună, un lucru folositor atât pentru cele două popoare ale noastre, cit și pentru cauza păcii și colaborării internaționale.

După ce a relevat utilul schimb de vederi cu Maiestatea Sa Imperială șahinșahul Aryamehr în problemele cooperării între România și Iran, precum și în problemele păcii și securității în lume, președintele Consiliului de Stat a spus în încheiere:

Acum, cînd ne pregătim să plecăm spre patrie, ne reafirmăm convingerea fermă că această vizită, contactele ce au avut loc, acțiunile de colaborare bilaterală realizate și cele ce vor urma siut contribuții însemnate la întărirea prieteniei dintre România și Iran, sint în folosul popoarelor noastre și consolidării păcii în lume.

Noi pași pe calea escaladării agresiunii americane în Vietnam

Intensificarea bombardamentelor asupra Hanoiului

HANOI. În cursul zilei de vineri, mari formații de avioane americane s-au năpustit din nou asupra Hanoiului. Unitățile locale de apărare antiaeriană au redus intensitatea bombardamentului, făcîndu-i pe agresori să plătească scump acest raid pirateresc.

Am fost martorul momentelor, cînd mai multe avioane au fost doborîte deasupra orașului, unul dintr-eele prăbușindu-se în cartierul ambasadelor, la numai cîteva sute de metri de locul unde mă aflam. Am surprins, de asemenea, clipa cînd trei piloți americani s-au aruncat cu parașuta pentru a se salva din avionetele incendiate. Unul din aceștia a fost adus în stare gravă la spitalul din cartierul prezidențial.

În pauza dintre cele două bombardamente, care s-au succedat la interval de o jumătate de oră, echipe de intervenție au împinzit străzile, ridicînd rănii și stingînd incendiile izbucnite.

La ora cînd transmit aceste rânduri, orașul și-a reluat activitatea normală, deși multe cartiere se află încă în întuneric. Pînă în prezent, nu se cunosc cu exactitate proporțiile distrugerilor provocate de bombardamente. Observatorii apreciază că acesta a fost cel mai puternic atac lansat pînă în prezent împotriva complexului industrial al Hanoiului și a orașului propriu-zis, inclusiv centrul.

Adrian IONESCU

19 mai

Agencia V.N.A. anunță că vineri au fost doborîte deasupra Hanoiului 10 avioane. Rapoarte suplimentare menționează că alte 7 aparate au fost doborîte zilele acestea. Totul avioanelor doborîte se ridică la 1923.

Trupele americane au pătruns în zona demilitarizată

HANOI 19 (Agerpres). — Agenția V.N.A. anunță că trupe americane, împreună cu unități ale regiunii saigoneze, au pătruns în zona demilitarizată a Vietnamului de sud. Citind agențiile occidentale, agenția V.N.A. menționează că la această acțiune participă apro-

ximativ 5 000 de soldați americani și 6 batalioane ale trupelor marine s-au deschis Tîrgul internațional de la Budapesta.

BUDAPESTA

Deschiderea tîrgului internațional

BUDAPESTA 19. — Corespondentul Agerpres, A. Pop, transmite: Vineri s-a deschis Tîrgul internațional de la Budapesta.

La festivitatea de deschidere a tîrgului participă delegații guvernamentale din mai multe țări. Delegația română este condusă de tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Despre însemnătatea tîrgului a vorbit dr. Jozsef Biro, ministrul comerțului exterior al R.P. Ungare.

Anul acesta, numărul firmelor străine care expun produsele lor este cu circa 230 mai mare decît în anul trecut.

Vizitatorii acordă mult interes pavilionului românesc și instalațiile românești de foraj.

Semnarea tratatului de prietenie dintre R.P. Ungară și R.D. Germană

BUDAPESTA 19 (Agerpres). — La 18 mai a fost semnat la Budapesta un tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Populară Ungară și Republica Democrată Germană pe o perioadă de 20 de ani.

Din partea ungară tratatul a fost semnat de Janos Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., Pal Losonczi, președintele Consiliului Prezidențial, și Jenő Fock, președintele Guvernului Revoluționar Muncitoresc Tărănesc, iar din partea germană de Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat, și Willi Stoph, președintele Consiliului de Miniștri.

Tratatul prevede dezvoltarea continuă și întărirea prieteniei și colaborării dintre cele două țări în

Vizita delegației militare române în R. P. Polonă

VARȘOVIA 19. — Trimisul special O. Lustig transmite: La 19 mai, președintele Consiliului de Stat al R.P. Polone, Edward Ochab, a primit pe ministrul forțelor armate ale Republicii Socialiste România, general colonel Ion Ioniță, conducătorul delegației militare române, care întreprinde o vizită de prietenie în această țară. Ministrul român a fost însoțit de adjunctii săi, general locotenent Ion Coman și general locotenent Vasile Ionel.

În aceeași zi ei au fost primiți de către Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone.

În cursul zilei a avut loc o înfîl-

nire a delegației militare române cu ministrul apărării naționale al Poloniei, mareșalul Marian Spychalski și adjunctii săi.

La sfîrșitul întrevederii membrii delegației române au fost decorați cu medalia „Frații de arme”.

În cinstea delegației militare române a fost oferit apoi un dejun.

Seara, Tiberiu Petrescu, ambasadorul Republicii Socialiste România în Republica Populară Polonă, a oferit o recepție în cinstea delegației militare române.

Ambasadorul Tiberiu Petrescu, generalul-colonel Ion Ioniță și mareșalul Marian Spychalski au rostit toasturi.

GRECIA

377 de titluri de cărți au fost interzise

ATENA 19 (Agerpres). — Li-brăriile din întreaga Grecia au primit indexul cărților de literatură politică, beletristică, artă, pictură și sculptură etc., care sînt interzise de către noul guvern grec. Acest index conține 377 titluri de cărți și un mare număr de reviste și ziare aparute în limba greacă aît în țară cit și în străinătate. Cărțile trecute în index a-

parțin unor autori care au alte vederi politice decît ale prezentului guvern. Printre autorii cărților interzise se află poezii Kostas Varnalis, Ianis Ritsos, Rita Bumi Papa, Nikos Kostas, Tasos Livadiotis, romancierii Papas Kotizias, Andreas Franghlias, Dido Sotiriou, Eli Alexiou, Menelaos Ludemis etc.

A fost interzisă pînă și antologia poeziei grecești editată acum cîțiva ani. De asemenea, sînt interzise operele clasicilor marxism-leninismului și toate cărțile autorilor progresiști străini traduse în limba greacă.

Apelul unor deputați laburiști

LONDRA 19 (Agerpres). — Malcolm Macmillan și Arnold Gregory, deputați laburiști, care s-au reîntors dintr-o călătorie de 8 zile în Grecia, au hotărît să lanseze un apel în favoarea unei campanii internaționale pentru „restabilirea adevăratei democrații în Grecia”. Agenția France Presse relatează că, în timpul sederii lor în Grecia, cei doi deputați au reușit să întîlnească o serie de personalități reprezentînd toate partidele politice din această țară. Cu prilejul discuțiilor, ei au ajuns la concluzia că „afirmămagile reprezentanților actualului regim, potrivit cărora totul a revenit la normal și că lovitură de stat a fost „acceptată” de poporul grec, nu reflectă realitatea. Deputații laburiști au declarat că în întreaga țară continuă arestările, perchezițiile și închiderea sederii organizațiilor democratice, precum și ale partidelor din opoziție”.

BRUXELLES 19 (Agerpres). — Protestînd împotriva instaurării dictaturii militare în Grecia, sindicatele țărilor Pieței comune au hotărît să ceară guvernelor „celor șase” retragerea calității de membru asociat al Greciei la C.E.E. Ele și-au exprimat, de asemenea, opoziția față de orice formă de asociere a Spaniei la C.E.E.

FORȚELE O. N. U. RETRASE DE LA FRONTIERA R. A. U. CU IZRAEL

NEW YORK 19 (Agerpres). — Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, U Thant, a înaintat vineri după-masă Adunării Generale un raport în care informează despre retragerea trupelor O.N.U. de la frontiera izraelo-egipteană, în urma cererii formulate în acest sens de către Republica Arabă Unită. U Thant a declarat cu acest prilej că își manifestă îngrijorarea față de evoluția situației de la frontiera dintre Siria și Izrael.

Secretarul general și-a exprimat însă speranța că părțile vor da dovadă de calm. El a explicat că a luat această hotărîre întrucît cerea provenea de la Republica Arabă Unită, care, potrivit acordului încheiat acum zece ani și jumătate, are dreptul să se pronunțe dacă forțele O.N.U. mai pot sau nu să staționeze în regiunile Gaza și Sinai, aflate pe teritoriul R.A.U.

Agenția France Presse anunță că, aplicînd hotărîrea secretarului general U Thant, forțele O.N.U. instalate la Gaza au început să fie evacuate vineri la orele 14 GMT.

LONDRA 19 (Agerpres). — Președintele statului Izrael, Zalman Shazar, a plecat vineri spre Canada. În cursul unei scurte escalade făcute pe aeroportul din Londra, președintele Izraelului a arătat că cercurile politice de la Tel Aviv consideră că situația de la frontiera izraelo-siriană „nu este alarmantă, deși ea a devenit serioasă”.

agențiile de presă transmit:

O nouă notă adresată Spaniei de Anglia exprima

părerea că tratativele asupra statutului Gibraltarului, întrerupte la 13 aprilie, ar putea fi reluate cu condiția ca autoritățile din Madrid să anuleze interdicția zborurilor avioanelor străine în zona Algeiras. Guvernul englez avertizează că, dacă nu va primi un răspuns favorabil pînă la 23 mai, va ridica această chestiune în fața Consiliului Asociației Internaționale pentru Transporturile Aeriene.

Comitetul de reconciliere națională în Nigeria cere încetarea „războiului economic”. Într-o declarație publicată joi și adresată atât guvernului federal cit și guvernului Provinciilor orientale se cere să depună eforturi pentru lichidarea conflictului care ar putea duce la dezintegrarea țării. Guvernul federal i se propune să suspende sancțiunile economice împotriva Provinciilor orientale, iar guvernului acestuia să revocă măsurile recente în legătură cu taxele și impozitele. (Reuter).

Dezbaterea din Adunarea Națională Franceză asupra moțiunii de cenzură împotriva guvernului depuse de grupurile parlamentare ale Federației Stîngii și Partidului Comunist Francez au început vineri.

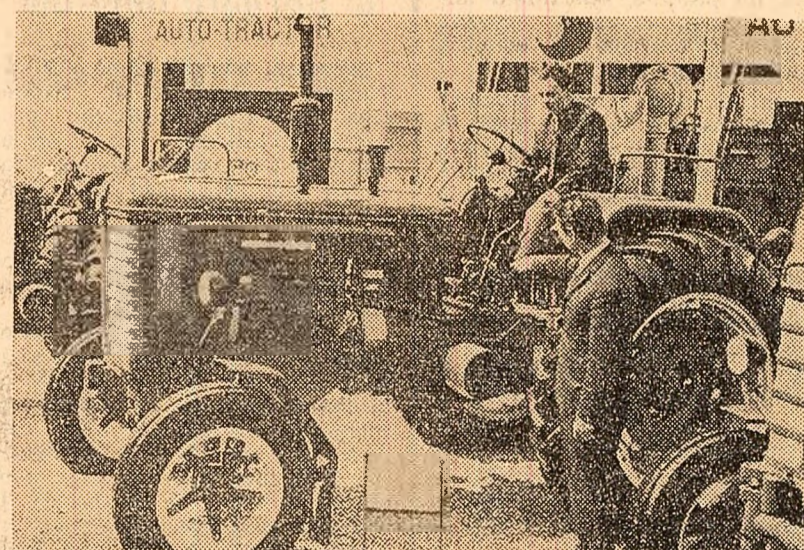
Secretarul general al Partidului Comunist, Waldeck Rochet, a declarat că cererea guvernului de a i se acorda depline puteri arată în mod clar că acesta urmărește să lipsească reprezentanța națională de drepturile sale, chiar imediat după alegeri.

Al doilea plan al Turciei pe anii 1968-1972 a fost publicat de organizația de stat pentru planificare. În perioada de cinci ani, în economie vor fi investite 111,5 miliarde lire turcești. Printre principalele proiecte se numără cel privind construirea unei uzine metalurgice, a unui pod peste Bosfor, construirea unei magistrale, care va lega Istanbulul de Iskenderun și altele. Cel de-al doilea plan cincinal prevede creșterea veniturii naționale globale al Turciei cu 40,3 la sută. (Agerpres).

CONDIȚIILE PUSE DE ANGLIA PENTRU ÎNCETAREA TRATATIVELOR CU SPANIA ÎN PROBLEMA GIBRALTARULUI O nouă încercare de mediere în conflictul intern nigerian

Președintele R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, a sosit joi în orașul Valievo, unde a fost întîmpinat cu căldură de mii de oameni din localitate. Primul obiectiv vizitat a fost întreprinderea „Krusik” unde a avut loc o înfîlțire cu oamenii muncii. Cu acest prilej, I. B. Tito a vorbit despre unele probleme actuale ale economiei iugoslave. (Agerpres).

Armata mexicană a preluat controlul asupra statului Sonora (Mexico), după ce timp de trei zile au avut loc ciocniri violente între poliști și populația care și-a manifestat protestul împotriva anunțării oficiale a candidaturii lui Faustino Felix Serna la postul de guvernator al acestui stat. Aproximativ 400 de militari au fost parașutați și alți 800 de infanteriști au sosit în capitala statului Sonora.

Tractoare românești la Tîrgul Internațional de la Hanovra (R.F.G.)

Telefoto: U.P.I. — Agerpres